

புலம்: பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்வுதழ்

ஷெப்ஸ்டோவ் கிண்பதிலு - காலாண்டிதழ்

Vol.4: Issue.4, October 2024

ISSN : 2583-0139

பத்பாசிரியர்

முனைவர் ச.தங்கமணி

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES

To Discern the Truth is Wisdom- Quarterly Journal

புலம்: பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்வுதழ்

செயல்பொருள் காண்பதற்கு - காலாண்டிதழ்

PULAM: INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMILOLOGY STUDIES

To Discern the Truth is Wisdom– Quarterly Journal

பதப்பாசிரியர்

முனைவர் ச.தங்கமணி

Editor-in-Chief

Dr S.Thangamani

கூடைப் பதப்பாசிரியர்

முனைவர் சா.யமுனாதேவி

Associate –Editor

Dr S.Yamunadevi

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் மனோகாந்தன் தேவி

முனைவர் ஐ.அமிர்தலெனினி

முனைவர் ஆ.முத்தையன்

முனைவர் ச.கீகாபிநாத்

முனைவர் ரா.பிரேம் குமார்

முனைவர் க.வெள்ளியங்கிரி

முனைவர் இரா.கோகுல்

நிறுவனர்

முனைவர் ம.சிவபாவன்

மசிவன் பதிப்பகம்

3/199 ஆ.கூடலூர், ஆய்ந்தூர் (அஞ்சல்)

கண்டாச்சிபுரம், விழுப்புரம் - 605755

editor@pulamejournal.com

editor@masivanpathippagam.com

pulamejournal@gmail.com

+919486069548

Index

S.No	Title & Author	Pages
1	Thirukkural advocates communal social life / திருக்குறள் முன்னிறுத்தும் பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல் Aruna. R / அருணா. ரா	01
2	The Study of Palaiyanuur Neeli through Helen Cixus Feminism thoughts / ஹெலன் சிக்ஸஸின் பெண்ணிய சிந்தனை வழி பழையனூர் நீலியின் புனைவுகள் Bagavathgeetha. P / பகவத்கீதா.பெ	08
3	In Prapanhan's short stories, Women live alone and Think about themselves / பிரபஞ்சன் சிறுகதைகளில் பெண் தனித்து வாழ்தலும் சுய சிந்தனையும் Jagateeswari. M / ஜகதீஸ்வரி. மா	17
4	Functions of Namakkal Kampan Kazhagam / நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் பணிகள் Kalaivani.S, Sivabalan M / கலைவாணி.ச, சிவபாலன்.ம	24
5	Seevaga Chinthamani Litigator Signs / சீவகசிந்தாமணி வழக்காறு அடையாளங்கள் Keerthana.D / கீர்த்தனா. து	32
6	Historical data on Sangam Literature / செவ்விலக்கியங்களில் வரலாற்றுத் தரவுகள் Valarmathi.V / வளர்மதி. வே	37

திருக்குறள் முன்னிறுத்தும் பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல்

Thirukkural advocates communal social life

Aruna.R, Assistant Professor, Department of Tamil, P.S.G.R. Krishnammal College for Women (Autonomous), Coimbatore.

அருணா. ரா, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, பூசாகோஅர கிருஷ்ணம்மாள் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0003-2364-4124>

DOI: [10.5281/zenodo.13955078](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955078)

Abstract

Innumerable studies, texts, interpretations etc. have been published on Thirukkural from various angles. It mainly speaks of virtue for the people without construing any sign of authority as sacred. Thirukkural continues to be symbolized as a representation of bioethics. At the same time, there is an environment where religions claim Thirukkural as their own. Moral thinking is produced for the benefit of power. It weaves the psychology of those under power to suit power. Thirukkural rejects this thinking and demands adherence to the values of primitive communal social life. It is not only for Tamils but also for the entire world. However, there is a problem in identifying Thiruvalluvar among world literature. The European mind, which does not accept a Third World country as a great thinker, is reluctant to accept Kural as world literature. The situation is similar in the Indian context. This article examines the problem of identifying Thiruvalluvar as a significant thinker of world literature and the thought expressed in this text.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

திருக்குறள் குறித்து எண்ணற்ற ஆய்வுகள், உரைகள், விளக்கங்கள் போன்றவை பல கோணங்களில் வெளிவந்துள்ளன. முக்கியமாக எவ்வித அதிகார அடையாளத்தையும் புனிதமாகக் கட்டமைக்காமல் மக்களுக்கான அறத்தைப் பேசுகிறது. திருக்குறள் உயிர்ம நேயத்தை முன்வைக்கும் பிரதியாகத் தொடர்ந்து அடையாளப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. அதேசமயம் மதங்களும் திருக்குறளை தங்களுக்கானதாக வரித்துக்கொள்ளும் சூழலும் நிலவிவருகின்றன. அறச்சிந்தனை அதிகாரத்தின் நலனுக்காக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. அது அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டவர்களின் உளவியலை அதிகாரத்திற்கு ஏற்றாற்போல்

நெய்கிறது. இந்த சிந்தனையை திருக்குறள் மறுதலித்து அது ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியலின் விழுமியங்களைக் கடைபிடிக்கக் கோருகிறது. இது தமிழருக்கானதாக மட்டும் இல்லாமல் உலக முழுமைக்குமானதாக விரிந்து நிற்கிறது. இருப்பினும் உலக இலக்கியவாதிகளுள் திருவள்ளுவரை அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதில் சிக்கல் நிலவுகிறது. மூன்றாம் உலக நாட்டைச் சார்ந்த ஒருவரை சிறந்த சிந்தனையாளராக ஏற்றுக் கொள்ளாத ஐரோப்பிய மனம் குறளை ஏற்றுக்கொண்டாலும் அதை உலக இலக்கியமாக அங்கீகரிப்பதில் தயக்கத்தைக் காட்டி வருகிறது. இந்தியச் சூழலிலும் இதே நிலைதான் காணப்படுகிறது. திருவள்ளுவர் உலக இலக்கியச் சிந்தனையாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராக அடையாளப்படுத்துவதில் நிலவும் சிக்கலையும் இப்பிரதி வெளிப்படுத்தும் சிந்தனையையும் இக்கட்டுரை ஆராய்கிறது.

Keywords: திருக்குறள், திருவள்ளுவர், பின்காலனியம், பொதுவுடைமை, இலக்கியம், தமிழர்

முன்னுரை

திருக்குறள் என்பது தமிழர் அடையாளத்தில் நீக்கமற நிறைந்திருந்தாலும் அதை சுதேசிய நூலாக அங்கீகரிக்கும் செயல்பாடு குறைவாகவே உள்ளது. உலகத்தில் வாழும் அனைவருக்கும் பொருந்தக்கூடிய அறங்களைக் கொண்டிருப்பதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டாலும் உலகத் தத்துவம், அறச் சிந்தனையை முன்வைத்தவர்களின் ஒருவராகத் திருவள்ளுவரை முன்வைப்பது இல்லை. உலக அளவில் ஐரோப்பியச் சிந்தனைகளை எடுத்துரைக்கும் இன்றைய பின்னைக்காலனியச் சூழலில் திருக்குறளின் சிந்தனைத் தளத்தை அடையாளப்படுத்துவதில் சிக்கல் நீடித்து வருகிறது. திருக்குறள் உலகப் பொது அடையாளத்திற்குள் ஏன் வரவில்லை? அது எந்தச் சமூக வாழ்வியலை முன்வைக்கிறது என்பதை எடுத்துரைப்பதாக இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பின்காலனியச் சூழலில் திருக்குறள்

காலனியம் என்பது நேரடியான அடக்குமுறை என்று பொதுவாக முன்வைக்கப்படுகிறது. அதேசமயம் அறிவு சார்ந்த அடக்கு முறைகள் நிகழ்த்தப்பட்டதைக் கவனித்தில் கொள்ள வேண்டியுள்ளது. பிற நாட்டின் அறிவு சார்ந்த படைப்பாளர் களையும் படைப்புகளையும் அழித்தொழித்த சூழலிலிருந்து காலனிய கட்டம் தோன்றியதாக ரமோன் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார். மேலும் அவர்,

“அரசியல், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை, சமூகவியல், உளவியல் என எல்லாத்துறை சார்ந்த பாடத்திட்டங்களிலும், பயிற்சி நெறிகளிலும் இந்த ஐந்து நாடுகளின் அறிஞர்களை மட்டுமே காண்பீர்கள். உலகின் பல்வேறு மொழி, இன, மத மற்றும் கலாச்சாரப் பின்புலத்தைக் கொண்ட சமூகங்களின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் ‘சமூகக் கலைகளை’ இந்த ஐந்து நாடுகளைச் சேர்ந்த அறிஞர்களின் தனியுடைமையாக

மாற்றியது எது, அது எப்போது நிகழ்ந்தது எனும் கேள்வியை ரமோன் எழுப்புகிறார்.” (மெய்ப்பொருள் வலைதளம், <https://www.meipporul.in/decolonisation-in-theory-and-practice/>) என்றுரைப்பதாக ஸ்கிஃபெளஸ் காலனிய நீக்கம்: கோட்பாடும் நடைமுறையும் என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிறார். பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆதிக்கம் தமிழ் அடையாள உருவாகத்திற்கு பங்காற்றியிருந்தாலும் (திருக்குறளை எல்லீஸ் பொதுத்தளத்திற்குக் கொண்டுவந்தது) அதை ஐரோப்பியச் சிந்தனையாளர்களுக்கு அடுத்தாகத்தான் நோக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம் ஆரியர்களின் வருகை, அவர்கள் உருவாக்கிய வர்ணம், அதிலிருந்து உற்பத்தியான சாதி. இந்த பண்பாட்டுக் காலனியம் தமிழரின் அறிவு மரபை போகியாக்கிக் கொண்டாடியது. அதனால் தமிழரின் சிந்தனைகள் ஆரியத்திலிருந்து பெறப்பட்டதாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டது.

அதேசமயம் உரை எழுதுதலில் தமிழரின் அறிவுச் சிந்தனையைச் சமயச் சிந்தனையாக அடையாளப்படுத்தும் செயலும் மிகத் தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டுள்ளது. திருக்குறளுக்கு உரை வகுத்தவர்களில் பரிமேலழகர் உரைதான் சிறந்தது என்று அடையாளப்படுத்தும் போக்கு இன்றளவும் காணப்படுகிறது. அவருக்கு முன்னும் பின்னும் உரையாசிரியர்கள் தோன்றியிருந்தாலும்,

“சமயம் சாராத வள்ளுவக்கருத்தை வைதீகக் கட்டுக்குள் நிறுத்திக் காட்டி, மீளமுடியாத இடத்தில் வைத்திருப்பதில் சிறந்து நிற்பவர் பரிமேலழகர். வேதம், புராணம், ஸ்மிருதிகளில் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்தப்படும் நால்வருணக் கருத்தை, அதன் கோட்பாட்டை உரை விளக்கமாகச் செய்கின்றார் பரிமேலழகர். வள்ளுவர் குறளுக்கு பதின்மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு, பின்பு உரைகாணும் பரிமேலழகர், கால, வரலாற்று மாற்றங்களைக் கணக்கில் எடுக்காமல், தானடித்த மூப்பாக பார்ப்பனிய நால்வருண வேற்றுமைக் கொள்கையை உரைமுழுக்கத் திணிக்கின்றார்” (பரிமேலழகரின் பார்ப்பனியத் திணிப்பு, ப. 222) இவ்வாறு பரிமேலழகர் நால்வர்ணச் சிந்தனையுடன் உரை வகுத்தமையே அவரை சிறந்த ஆளுமையாக, - திருவள்ளுவரை விட - தமிழ் அறிஞர்களால் சான்றுகாட்டப்படுவதாக மு. தமிழ்க்கூத்தன் எடுத்துரைக்கிறார்.

இதனடிப்படையில், ஆரியப் பண்பாட்டுக் காலனியம் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபை இருட்டடிப்புச் செய்து வேத மரபுச் சிந்தனையை முதன்மைப்படுத்தியது. ஆரியச் சிந்தனைதான் சிறந்ததாக அடையாளப்படுத்திக்கொண்டது போல் ஐரோப்பிச் சிந்தனைதான் சிறந்தது என்று ஐரோப்பியக் காலனியம் கட்டமைத்து வைத்துள்ளது. இதனால் உலகிற்கு சிறந்த அறத்தைப் போதிக்கும் திருக்குறள் என்ற தமிழ்ச் சிந்தனை மரபு கீழைச் சிந்தனை மரபாக நிலைகொண்டுள்ளது.

திருக்குறள் முன்வைக்கும் பொதுவுடைமை வாழ்வியல்

மனித சமூகம் தோன்றியதிலிருந்து கிட்டத்தட்ட விவசாயம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு

நிலைகுடியாக வாழத் தலைப்பட்ட காலத்தில்தான் உடைமைச் சமூகம் தோன்றியது. அதற்கு முன்புவரை வாழ்ந்த வாழ்வியல்தான் பொதுவுடைமை வாழ்வியல் ஆகும். இது முழுக்க கூட்டு உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. தனியுடைமைச் சிந்தனையற்ற சமூகமாக நிலைகொண்டிருந்தது. இதை,

“மிகப் பழமையான காலத்தில், மனித உழைப்பு மனிதக் கூட்டங்களின் உழைப்பாக, மனிதர்களின் கூட்டு உழைப்பாகவே இருந்து வந்தது. வேட்டை ஆடுதல், மீன் பிடித்தல், கானகங்களில் அலைந்து திரிந்து காய்கனி, கிழங்குகளைச் சேகரித்தல் எல்லாமே கூட்டுச் செயல்பாடுகளாகவே இருந்தன.” (மார்க்சியம் பயில்வோம், பக். 195-196) என்று ந. முத்துமோகன் ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியலை எடுத்துரைக்கிறார். சமூக வாழ்வியலுக்கும் தனிமனித வாழ்வியலுக்குள் உள்ள உறவைத் திருக்குறள் நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்தியிருப்பதைக் காணமுடிகிறது. அவ்வகையில் இந்த இரு வாழ்வியலுக்கும் பொருத்தமான அறமாக ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியலைத் திருக்குறள் வலியுறுத்துகிறது.

ஆதிப் பொதுவுடைமையின் அவசியத்தை வலியுறுத்தும் குறளாக,

“பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நுலோர்

தொகுத்தவற்றுள் எல்லாந் தலை.” (குறள், 322)

என்ற இந்தக் குறள் அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. தனக்கு முன்பிருந்த அறிஞர்கள் அறிந்த அறங்களில் பகுத்துண்டு வாழ்வதுதான் சிறந்த அறமாக அடையாளப்படுத்தப்படுவதாக திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுகிறார். அதிலும் முக்கியமாக பல்லுயிர் என்று பல்லுயிர் தன்மையை வலியுறுத்துகிறார். இந்த உலகத்தில் தோன்றிய அனைத்து உயிர்களும் இங்கு வாழ உரிமை உண்டு. மனிதரே இயற்கையை ஆக்கிரமித்து விடக் கூடாது என்பதை இந்தக் குறளின் வழி எடுத்துரைக்கிறார்.

அதேபோல, மனிதர்களுக்குள்ளேயான வேற்றுமை, ஏற்றத்தாழ்வு என்பதும் மனிதனே சிறந்தவன் என்ற ஆதிக்கச் சிந்தனைகளும் தமிழருடையது அல்ல என்பதையும் எடுத்துரைக்கத் தவறவில்லை.

“பிறப்பொக்கும் எல்லா வுயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா

செய்தொழில் வேற்றுமை யான்” (குறள், ப. 972)

என்று எடுத்துரைக்கிறார். இங்கும் பல்லுயிர் தன்மையில் நின்று பேசுகிறார். ‘பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்’ என்ற குறளை அடிப்படையாகக் கொண்டு திருக்குறள் பேச வரும் கருத்தை,

“பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்ற கருத்து, வள்ளுவரின் தலையாயச்

சிந்தனையாக, பொதுவுடைமைச் சித்தாந்தத்தை வலியுறுத்தும் சிந்தனையாக அறிஞர்களால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது. இது பிறப்பினடிப்படையிலான சமத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. அனைத்து உயிர்களும் பிறப்பினடிப்படையில் ஒத்து நிற்கின்றன. பிறக்கும்போதே உயர்ந்த உடல், தாழ்ந்த உடல் என்ற வேறுபாட்டைக் கருத்து முதல்வாதத் தத்துவம் போதிக்கிறது. ஆனால் இந்த விஷயத்தில், “பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல் நூலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை” (322) என்ற குறட்பாவைத் திருக்குறளின் இயங்குதளப் புள்ளியாக நோக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில், ‘பிறப்பொக்கும்’ என்ற கருத்தியல், தாரதம்மியங்களற்ற மனித உடல்களைப் பேசுகிறது. கருத்துமுதல்வாதத்தைப் பரிசீலனை செய்கிறது. ஆனால், ‘பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்’ என்பது உடைமைச் சமூகத்தில் உணவில் பங்கு கோருகிறது. அச்சமூகத்தை மறுபரிசீலனை செய்கிறது. பொருள்முதல்வாதச் சமுதாயமான இனக்குழுச் சமூக வாழ்வியலுடன் பின்னிப்பிணைகிறது. உடைமைச் சமூகத்தில் உணவு அதிகாரத்தின் பிடிக்குள் செல்கிறது. அச்சமூகம் பசித்த வயிறுகளை உற்பத்தி செய்கிறது. அங்கு உணவைப் பகிர்ந்து கொடுக்கவேண்டியது பற்றிப் போதிக்கவேண்டிய அவசியத்தேவை உருவாகிறது. ‘உண்டி கொடுத்தோரே உயிர் கொடுத்தோரே, உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்’ (புறம். 18) என்று தன் வரையிலான வரலாற்று அறிவுகளைச் சீர்தூக்கி ஆய்ந்து, நூலோர் தொகுத்த அறிவுகள் எல்லாவற்றிலும் தலையாய அறிவு ‘பகுத்துண்டு பல்லுயிர் ஓம்புதல்’ என்னும் அறிவாகும் என்று அறம் வகுக்கிறார். பல்லுயிர் என்பது மனித உயிர்களையும் பிற உயிர்களையும் குறித்து நிற்கிறது. உணவு என்பது உயிர் வாழ்தலை உறுதிபடுத்தும் நோக்கில் அனைத்து உயிர்களின் அடைப்படை உரிமை என்கிறார்.” (பெயல் ஆய்விதழ், பெயல் : 03, துளி : 02, ப. 106) என்று ப. சின்னச்சாமி அடையாளப்படுத்துகிறார்.

திருவள்ளுவரது காலத்தில் பேரரசு நிலைகொண்டிருப்பது அவரது குறள்கள் வழி அடையாளப்படுகிறது. அன்றைய அரசாட்சி முறை தனியுடைமை வேட்கை கொண்டு இயங்கியிருப்பதையும் அதை மறுதலித்து மக்களின் வாழ்வியலை அரசு நோக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கு ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல்தான் சிறந்தது என்று உரைக்கிறார்.

“அல்லற்பட்டு ஆற்றாது அமுத கண்ணீரன்றே

செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை” (குறள், 555)

“உறுபசியும் ஓவாப் பிணியும் செறுபகையும்

சேராது இயல்வது நாடு” (குறள், 734)

“இரந்து உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பரந்து

கெடுக உலகியற்றி யான்” (குறள், 1062)

என்பது போன்ற பல குறள்கள் மக்களின் வாழ்வியலை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயங்குவதைக் காணமுடிகிறது. இந்த சிக்கல்கள் இல்லாமல் ஒரு அரசன் ஆட்சி செய்தால் அவனை இறைவனாக மக்கள் நோக்குவர் என்று எடுத்துரைக்கிறார். இவ்வாறு அரசன் தனியுடைமைச் சிந்தனையை கைக்கொள்ளும்போது அது மக்களின் வாழ்க்கைக்கு ஒவ்வாதது. ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல்தான் சிறந்தது என்பதை முன்வைக்கிறார்.

இவ்வாறு திருக்குறள் தனியுடைமை சித்தாத்தம் நிலைகொள்ளும் காலகட்டத்தில் ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூகத்தை அடையாளப்படுத்தி மக்களின் வாழ்வியல் கூட்டு உழைப்பினால் ஆனது என்றும், இவ்வுலகத்தில் அனைத்து உயிரினங்களும் வாழத் தகுதிபடைத்தது என்ற பல்லுயிர் தன்மையையும் முன்வைக்கிறது.

முடிவுரை

பின்னைக் காலனியச் சூழலில் ஐரோப்பியச் சிந்தனை வடிவங்களுக்கு முன்னோடியாகத் திகழும் திருக்குறளை அடையாளப்படுத்துவதில் சுதேசிய அளவில் கூட சிக்கல் நிலவுகிறது. ஆரியப் பண்பாட்டுக் காலனியம் தமிழ்ச் சிந்தனை மரபைச் சிதறடித்து அது சமயச் சிந்தனையாக அடையாளப்படுத்தி வைத்துள்ளது. இதற்குக் காரணம் திருக்குறள் முன்வைக்கும் ஆதிப்பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல் ஆகும் என்பது உறுதிபடுகிறது.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. சின்னச்சாமி, ப., உடைமையின்மையும் உடைமையும் இணையும் கருத்துருவச் சட்டகம் – திருக்குறளை முன்வைத்து, பெயல் அரையாண்டு ஆய்விதழ், ஏப்ரல் 2017 – செப்டம்பர் 2017, பெயல் : 03 துளி : 02. பக். 104 – 113.
2. தமிழ்க்கூத்தன், மு., புலவர், 2006, பரிமேலழகரின் பார்ப்பனியத் திணிப்பு, முதல் பதிப்பு, மதுரை: கண்ணம்மா பதிப்பகம்.
3. முத்துமோகன், ந., 2018, மார்க்சியம் பயில்வோம், முதல் பதிப்பு, சென்னை: நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட்.
4. ஸகி ஃபெளஸ், காலனிய நீக்கம்: கோட்பாடும் நடைமுறையும், மெய்ப்பொருள் வலைதளம், <https://www.meiporul.in/decolonisation-in-theory-and-practice/>

Bibliography

1. Chinnachamy, P., A Conceptual Framework for Convergence of Possession and Non-Possessiveness – Introducing Thirukkural, Peyal Semi-Annual Review, April 2017 – September 2017, Vol. : 03 Issue : 02. Pg. 104 – 113.
2. Tamilkoothan, M., Bulavar, 2006, Paramelashagar's Parhaniya Tinippu, First Edition, Madurai: Kannamma Publishing House.
3. Muthumohan, N., 2018, Marxism Learned, First Edition, Chennai: New Century Book House (B) Lit.
4. Saki Faus, Decolonization: Theory and Practice, The Web of Science, <https://www.meipporul.in/decolonisation-in-theory-and-practice/>

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

அருணா. ரா, “ திருக்குறள் முன்னிறுத்தும் பொதுவுடைமைச் சமூக வாழ்வியல்”
புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 1-7

Cite this Article in English

Aruna.R, “ Thirukkural advocates communal social life” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp. 1-7

ஹெலன் சிக்ஸலின் பெண்ணிய சிந்தனை வழி பழையனூர் நீலியின் புனைவுகள்
The Study of Palaiyanuur Neeli through Helen Cixus Feminism thoughts

பகவத்கீதா.பெ, இணைப் பேராசிரியர், தமிழாய்வுத்துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி,
திருச்சி -22 தமிழ்நாடு , இந்தியா

Bagavathgeeha.P, Assistant Professor ff Tamil, Government Arts College, Trichy-22.
Tamil Nadu, India

ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8684-7648>

DOI: [10.5281/zenodo.13955100](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955100)

Abstract

The purpose of this article is to explore the concepts of Palayanur Neeli based on the feminist thought of Helen Cixus and the way 'Neeli' is portrayed in the patriarchal society. There are many legends about Pahalyanur Neeli, the main character 'Neeli' in Neelakesi, one of the five small epics. Folklore traditions appearing before and after 'Neelakesi' are recorded in oral tradition and literature. While 'Language' is a male-dominated language in the records, 'Neeli' presents a study of allusions aimed at expressing the feminine feeling.

ஆய்வுச் சாரம்

இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஹெலன் சிக்ஸலின் பெண்ணிய சிந்தனையின் அடிப்படையில் பழையனூர் நீலியின் கருத்துகளையும் தந்தைவழிச் சமூகத்தில் 'நீலி' சித்தரிக்கப்பட்ட விதத்தையும் ஆராய்வதாகும். ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்றான நீலகேசியில் முதன்மை கதாபாத்திரமான 'நீலி' என்னும் பழையனூர் நீலி குறித்த புனைவுகள் பல. 'நீலகேசிக்கு' முன் பின்னாக தோன்றியுள்ள நாட்டார் வாய்மொழி மரபிலும் இலக்கியங்களிலும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. அப்பதிவுகளில் 'மொழி' ஆண் சமுதாயத்தைச் சார்ந்த மொழி என்ற நிலையில் 'நீலி' என்னும் பெண்ணை, பெண் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் அப்புனைவுகள் குறித்தான ஆய்வினை முன்வைக்கின்றது.

Keywords: Helen Cixus - Patriarchal Social Organization - Palayanur Neeli - Thiruvallankadu - Kali - Ghost - Woman - Goddess, ஹெலன் சிக்ஸஸ் - ஆணாதிக்க சமூக அமைப்பு - பழையனூர் நீலி - திருவாலங்காடு - காளி - பேய் - பெண் - தெய்வம்

முன்னுரை

'நீலி' பேயா அல்லது பெண்ணா என்னும் கேள்வியின் நீட்சியாக கிடைத்த தேடலில் 'நீலி' குறித்த பதிவுகள் இலக்கியங்களிலும் வாய் மொழி மரபிலும் காணக்கிடைக்கின்றன. இவற்றில் ஊடாடும் மொழியின் வழியே 'நீலி' குறித்த புனைவுகள் வெளிப்படுத்தும் 'நீலி' என்னும் பெண் தன் துயருக்கான, துயர் ஏற்படுத்தியவருக்கு துயர் தரும் மனுஷியாகவே இருந்திருக்கின்றாள். ஆனால் அவள் பேயாக, தெய்வமாக உருமாற்றம் பெற்ற நிலையில் அவ்வுருமாற்றம் எந்தச் சிந்தனையின் கட்டமைப்பில் உருமாறியிருக்கிறது என்பதே இக்கட்டுரையின் ஆய்வுத் தடமாகின்றது.

ஹெலன் சிக்ஸஸும் மொழியும்

மொழி பெண்ணிற்கான மொழியாக உருவாகவில்லை. பெண்ணும் மொழி சார்ந்தே உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறாள்.

"ஆண்களால் வடிவமைக்கப்பட்ட கருத்தியல்தான் பெண்ணை அமுக்குவதற்குப் பெரிதும் பயன்பட்டுள்ளது" (க.பஞ்சாங்கம் :1994)

இந்நிலையில் மொழியின் செயல்பாட்டுத்தளத்தின் ஆதிக்கம் எவரிடம் உள்ளது என்னும் புரிதலை அறிந்துக் கொள்ளலாம். 'பெண்மொழி' குறித்த சிந்தனையை முதன்முதலில் ஃபிரெஞ்சுப் பெண்ணியக் கோட்பாட்டாளர் 'ஹெலன் சிக்ஸஸ்' எழுதிய 'மெடுசாவின் புன்னகை' என்னும் பிரகடனமே முதல் ஆய்வுக்கட்டுரையாக அமைகிறது.

"தந்தை வழிச் சமூகம் மொழியை ஒரு சிறைக்கூடமாகப் புனைந்திருந்த கருத்தாக்கத்தை 'ழாக் தெரிதா' கட்டுடைத்து எல்லாக் கதவுகளையும் திறந்து விட்டுவிடுகிறார். இந்தச் சிந்தனைகளைத் தான் ஹெலன் சிக்ஸஸும் உள்வாங்கிக் கொண்டு அவற்றை அப்படியே தன்னுடைய 'பெண் எழுத்து' என்ற கோட்பாட்டிற்குப் பெரிதும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்" (க.பஞ்சாங்கம் :2006:)

மொழியின் மீதான அதிகாரம் ஆண்களிடம் உள்ள நிலையில் பெண்ணிற்கான அடையாளம் பெண்ணிடமிருந்து வெளிப்படுவது இல்லை. ஆணிடமிருந்தே உருவாகிறது. "ஆணாதிக்கச் சமூகம் பெண்ணை எப்படிப் பார்க்கிறதோ அப்படியே மொழியும் பெண்ணைப் பார்க்கிறது." (இரா.பிரேமா :2007)

இந்தச் சிந்தனைகளின் ஊடாக 'நீலி' குறித்த புனைவுகள் மேல் கட்டமைத்திருக்கும் மொழி தந்தை வழிச் சமூகம் கட்டமைத்திருக்கும் மொழி என்ற நிலையில் நீலியின் புனைவுகளை ஆராய்ந்திடலாம்.

நீலியும் புனைவுகளும்

'நீலி' குறித்த புனைவுகளில் தமிழகத்தில் 'நீலி' அறிமுகம் ஆவதற்கு முன்

திருஞானசம்பந்தருக்கு முன் வாழ்ந்த ஆச்சாரியார் சமந்தபத்திரர். தமிழ்நாட்டு சமண மரபில் வந்த முதல் சமஸ்கிருத கவிஞர். தென்னிந்தியாவில் சமண சமயம் தோன்ற மூலமாக இருந்தவர். "சமந்தபத்திரர் கி.பி 150இலிருந்து 250 நூற்றாண்டு வரை வாழ்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இவர், தென்னிந்தியாவில் சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் வாழ்ந்துள்ளார். இவர் ஒரு கவிஞரும், அளவையியலாளரும் (logician), புகழ்பாடுனரும் (eulogist), தேர்ந்த மொழியியலாளரும் ஆவார். இவரே தென்னிந்தியாவில் சமண மதத்தைப் பரப்பியவராகக் குறிப்பிடப்படுகிறார்." (விக்கிப்பீடியா)

இவர் எழுதிய 'இரத்தின கரண்டக சிராவகாச்சரம்' என்னும் நூல் சமணர்களின் இல்லற ஒழுக்கம் பற்றி வடமொழியில் எழுதப்பட்ட நூல். இந்த நூலின் உரையில் 'நீலி' குறித்த கதை குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது. இரண்டாம் (கி.பி.2) நூற்றாண்டிலே சமணர்களால் வாய்மொழியாக கூறப்பட்ட கதை.

நீலி, ஜீனத்தனின் மகள். புத்த சமயத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் நீலியை அடைய நினைக்கிறான். இதற்காக தான் சமணன் எனப் பொய் கூறி நீலியும் அதனை நம்பி திருமணம் செய்து கொள்கிறான். ஒரு நாள் நீலியின் கணவன், தன்னுடன் ஒரு புத்த துறவியை வீட்டுக்கு அழைத்து வருகிறான். துறவிக்கு ஊன் உணவைச் சமைத்துத் தர மனைவியிடம் கூறுகிறான். அவள் மறுத்து பின் சமைக்கிறான். சமைக்கும் பொழுது துறவியின் கால் செருப்பைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறான். உண்டு முடித்த துறவி, தன் செருப்பைத் தேடும்பொழுது காணவில்லை. நீலி உண்மையைக் கூற கோபம் கொண்ட நீலியின் கணவனும் அவன் வீட்டைச் சேர்ந்தவர்களும் நீலியின் நடத்தையைக் குற்றம் கூறி அவள் கற்பிழந்தவள் என அவதூறாக பேசி ஒதுக்கி வைக்கின்றனர். நீலி தன் சமய வலிமையால் திறக்க முடியாத கோட்டைக் கதவைத் திறந்து தான் குற்றமற்றவள் என்று நிரூபிக்கின்றாள்.

இக்கதையில் 'நீலி' யார்? சமண சமயத்தைச் சேர்ந்தவள். அவளை ஏமாற்றித் திருமணம் செய்த ஆண் புத்தசமயத்தைச் சேர்ந்தவன். நீலி மாமிச உணவு உண்ணாதவள். தன் கணவனுக்காக சமைக்கும் பொழுது அவள் தன் மீதான அதிகாரத்தை உணர்கிறாள். அதை உடைக்க புத்தத் துறவியின் ஒரு கால் செருப்பினையே பயன்படுத்திச் சமைப்பது தன் மீதான அதிகாரத்தை உடைத்தலாகும். ஆண் அதிகாரத்திலிருந்து பெண் விலகும்பொழுது ஆண் பெண்ணின் ஒழுக்கம் சார்ந்த அடையாளத்தில் இழிவுப்படுத்துதல் நிகழுகின்றது. நீலியும் அவ்விதச் சூழலிற்குத் தள்ளப்படுகின்றாள். அவள் தன் வலிமையால் கோட்டைக் கதவினைத் திறந்து தான் குற்றமற்றவள் என்று ஊராருக்குக் காட்டுகின்றாள்.

இந்தப் புனைவின் மீதான கட்டமைப்பு ஆண்களுக்காக உருவாக்கப்பட்ட சமுதாயம், அவர்கள் மொழி சார்ந்ததே என்பதில் மாற்றுக் கருத்தில்லை.

நீலகேசி என்னும் குறுங்காவியமும் நீலியும்

ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் ஒன்று நீலகேசி. இதனை இயற்றிய நூலாசிரியர் குறித்த செய்தி எதுவும் இல்லை . இக்காவியத்தின் தலைவி நீலி எனினும் நூல் பெயர் நீலகேசி. "நீலகேசி என்ற பெயர் கூட அதனுடன் ஒப்புடைய குண்டலகேசி, பிங்கலகேசி, காலகேசி அஞ்சனகேசி முதலிய நூல்களைப் போலவே 'கேசி' என முடிவது காணலாம். நூலாசிரியர் இவ்வகை நூல்களை 'கேசி' என முடிவதை எண்ணியும் இந்நூல் குண்டலகேசிக்கு மறுப்பாக எழுந்ததாதலால் அதன் முடிவை எண்ணியும் நீலகேசி என இதற்கு பெயர் இட்டனர் ஆதல் வேண்டும் " (அப்பாத்துரை :1955)

நீலகேசியில் முதன்மை கதாபாத்திரமான நீலி பழையனூர் மயானத்திலிருந்து உயிர்களைப் பலி கொள்ளும் காளியாக மக்கள் யாவரும் வணங்கும் தெய்வமாக விளங்குகிறாள். அவள் புகழ் வட நாட்டிலும் பரவியது. வடநாட்டில் பலாலயம் என்னும் நகர்ப்புற மயானத்தில் உள்ள காளிக்கு உயிர்ப்பலி செய்வதை முனிச்சந்திரன் என்னும் சமண முனிவன் தடுக்கிறான். உயிர்ப் பலிக்கு ஈடாக உயிர்களின் வடிவத்தில் மண்ணுருக்கள் செய்து தெய்வத்திற்குப் பலியிட கூறினான். 'பலாலயத்துக் காளி' முனிச்சந்திரன் செயல் கண்டு மனம் நொந்து தவ ஆற்றல் மிக்க முனிவனை அணுக அஞ்சி, தன்னினும் பேராற்றல் உடைய பழையனூர் நீலியின் உதவியை நாடினாள். பழையனூர் நீலி முனிச் சந்திரனை அடைந்து பல வகைகளில் அச்சுறுத்துகின்றாள். அஞ்சாத முனிவனை பெண்ணுருவம் கொண்டு மயக்க முனிவன் அவள் யார் என்று தெரியப்படுத்த முனிவன் ஆற்றல் கண்டு வியந்து, நீ எவ்விதம் இத்தகைய ஆற்றல் பெற்றாய் என வினவினாள். முனிவன் தான் சமண சமயத்தைப் பின்பற்றி இவ்வகை ஆற்றல் பெற்றதாக கூறி, அவளுக்கு சமண சமய கொள்கைகளை எடுத்துரைக்கின்றான். அவள் சமண சமய அறம் பயின்று அறிவு தெளிந்து உலகம் முழுவதும் பல்வேறு இடங்களில் பிற சமயத்தினரை வாதில் வென்றாள். சமண சமய கருத்துக்களைப் பரப்பும் கொள்கையாளராக பலரையும் நீலி சமண சமயத்திற்குள் ஈர்த்தாள்.

இக்கதையிலும் முனிச்சந்திரன் ஒரு மானுட ஆண் நீலகேசி பழையனூர் நீலி என்னும் காளி, அதுவும் சக்தி வாய்ந்த காளி. வடநாட்டு பலாலயம் காளியை விட சக்தி வாய்ந்தவள் அவளுக்கு உயிர்ப் பலி கிடைப்பதை சமண சமய முனிச்சந்திரன் தடுக்க பலாலயம் காளி, பழையனூர் நீலியை அடைந்து உதவி கேட்க, நீலி முனிச்சந்திரனை அடக்க வருகின்றாள். இவளோ தெய்வ நிலையில் மக்களால் வணங்கப்படுகின்றவள். நீலி என்னும் தெய்வ ஆற்றல் முனிச் சந்திரன் என்னும் மனிதனை வெல்ல இயலாது தோற்றுப் போவது இக்கதையின் மீதான புனைவு ஆண்களால் கட்டமைக்கப்பட்ட புனைவு அன்றி வேறல்ல.

பழையனூர் காளியும் புராண கதையும்

திருவாலங்காட்டிற்கு அருகே உள்ள பழையனூர் தேவாரம் பாடிய மூவர்களாலும் குறிப்பிட பெற்றுள்ளது. திருவாலங்காடு தலபுராணம் பழையனூரில் ஒரு காளி கோயில் இருந்ததாக எடுத்துரைக்கின்றது. அக் கதையின்படி பழையனூர் காளி தன் சிறுதெய்வ பரிவாரங்களுடன் மக்களுக்கும் உயிர்களுக்கும் மிகுதியான அச்சம் தந்ததாகவும் தேவர்களும் கூட அவள் செயல் கண்டு அஞ்சி நடுங்கி தம்மை கொடுமையிலிருந்து காக்கும் படியாக திருமாலிடம் சென்று முறையிட்டனர். காளி பார்வதி தேவியின் அருட் துணையாக விளங்குவதால் சிவபெருமானிடம் சென்று முறையிடுமாறு திருமால் கூறினார். சிவபெருமானும் பழையனூர் காளியை நேரடியாக எதிர்த்துப் போராட துணியாது சூழ்ச்சியால் வெல்லக் கருதி அவளைக் கூத்துப் போட்டிக்கு அழைக்க காளியும் ஒப்புக்கொண்டாள். காளி, சிவபெருமானிடம் எவ்வகையிலும் தோற்கடிக்க முடியாத நிலையில் சிவபெருமான் சண்ட கூத்தாட தொடங்கினார். 'சண்ட கூத்து' என்பது ஒரு காலை தலைக்கு மேலே தூக்கிச் சுழன்றாடுவது. காளி, பெண் தெய்வம் என்பதால் அவளால் காலைத் தூக்கி ஆட முடியவில்லை. காளி தோல்வியை ஒப்புக் கொள்ள சிவபெருமான் 'கூத்தரசர்' ஆயினார். பழையனூர் காளியை 'நீலி' என்றே தலபுராணம் குறிப்பிடுகின்றது.

இக்கதையும் பழையனூர் காளி என்னும் பெண் தெய்வத்தின் மீதான ஆற்றல் ஆண் தெய்வங்களினால் ஒடுக்கப்படுகின்றது. இங்கு உடல் சார்ந்த ஒன்றினால் ஒடுக்கப்படும் நிலையில் தந்தை வழிச் சமூக கட்டமைப்பில் உருவாக்கப்பட்ட புனைவு தானே. மானுடப் பெண் ஆனால் என்ன? மாபெரும் ஆற்றல் கொண்ட பெண் தெய்வமானால் என்ன? மொழியின் கட்டமைப்பில் பெண் ஆண்களால் உருவாக்க கப்படுகின்றாள்.

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்திலும் பழையனூர் நீலி பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, "துஞ்ச வருவாருந் தொழுவிப்பாரும் வழுவிப் போய் / நெஞ்சம் புகுந்தென்னை நினைவிப்பாரு முனை நட்பாய் / வஞ்சப்படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும் வகை கேட்டு / அஞ்சும் பழையனூராலங் காட்டெம் அடிகளே" (வித்துவான். ச.தண்டபாணி தேசிகர்(ப) :1953) என்னும் பாடலில் நீலியைப் பேயாக மாற்றி விடுகின்றார்.

"திருஞானசம்பந்தர் நீலி கதையில் வரும் 'நீலி' சமண சமயத்தவள் என்பதால் பேயாக மாற்றி விடுகின்றார். அதை மாற்றுவதற்கு அரும்பாடுப்பட்ட 'நீலகேசி' யால் கூட நீலியை மானிடப் பெண்ணாக காட்ட முடியவில்லை." (கே.என்.சிவராமன் : <https://m.dinakaran.com>)

காரைக்காலம்மையாரும்

"கொங்கை திரங்கி நரம்பு எழுந்து

குண்டுகண்வெண்பல்குழிவயிற்றுப்

பங்கி சிவந்து இரு பற்கள் நீண்டு

பாடுயர் நீள் கணைக்கால் ஓர் பெண் மேல்

தங்கு அலறி உலறு காட்டில்

தாழ்சடை எட்டுத் திசையும் வீசி

அங்கதம் குளிர்ந்து அனலாகும் எங்கள்

அப்பன் இடம் திருவாலங்காடே " (வித்துவான். ச.தண்டபாணி தேசிகர்:1953)

என்னும் பாடலும் நீலியைப் பேயாக சித்தரித்து உள்ள நிலையில், சேக்கிழாரின் பெரியபுராணத்திலும் நீலி கதை குறிப்பிடப்பெற்றுள்ளது.

பெரியபுராண கதையில் நீலி

சேக்கிழாரின் பெரிய புராணத்தில் 'பழையனூர் நீலி' கதை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பார்ப்பனன் ஒருவன் தன் மனைவியைப் புறக்கணித்து பொதுமகளிரை நாடி சென்றான். அவனிடமிருந்து பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்த நிலையில் ஆதரவற்ற அவன் மனைவி தன் பெற்றோருடன் சென்று, கணவன் தன் பொருள் முழுமையும் இழந்த பிறகு மனைவியின் அணிகலன்களைச் சூழ்ச்சியால் கவர எண்ணி அவனிடம் பாசம் கொண்டவனாக நடித்து அவளைத் தன் ஊருக்கு அழைத்து கொண்டு வந்தான். வழியில் அவள் அணிகலன்களைப் பறித்துக் கொண்டு அவளையும் அவள் கையில் இருந்த பிள்ளையையும் பாழடைந்த கிணற்றில் தள்ளிவிட்டுச் சென்றான். அடுத்த பிறவியில் பார்ப்பனன் வணிகனாக பிறந்து பெரும் செல்வத்தை ஈட்டினான். வருங்கால விதியை நன்குணர்ந்த முனிவர் ஒருவர் அவனிடம், இந்த இடத்திற்கு செல்லாதே என்று எச்சரித்து அவனைக் காக்க ஒரு வாளினையும் தந்து செல்லுகின்றார். முனிவர் எச்சரித்த இடம் முற்பிறவியிலே வணிகன் தன் மனைவியைக் கொன்ற இடமாகும்.

பாழடைந்த கிணற்றில் விழுந்த அந்தப் பெண் பேயாய் அங்குத் திரிந்து வந்தாள். அந்தப் பெண்ணே பேயான நீலி. வணிகன் பொருள் சம்பாதிக்கும் ஆசையில் முனிவன் கூறிய எச்சரிக்கையை மறந்து அந்த இடத்திற்கு சென்றான். அங்கிருந்த நீலி ஆகிய பேய் மனித உருவில் கைக்குழந்தையுடன் அவனைப் பின் தொடர்ந்தது. முனிவரின் வாள் காரணமாக நீலியாகிய பேயினால் அவனை நெருங்க முடியவில்லை. தன்னைப் பின் தொடர்ந்து வருவது பெண்ணல்ல பேய் என்று வணிகன் உணர்ந்து கொண்டு விரைவாக அருகில் இருக்கும் பழையனூருக்குச் சென்றான்.

அங்கு சென்ற பேயும் அவ்வூர் மக்களான வேளாளர் எழுபது பேரை நாடிச்சென்று அவர்களிடம் முறையிட்டது. தன் கணவன் பொது மகளிர் மீது விருப்பம் கொண்டு அவர்களையே நாடி செல்வதாகவும் தன் குழந்தையும் தன்னையும் கவனிக்காது

காக்காது செல்கின்றான் என்று முறையிட வேளாளர்கள் எழுபது பேரும் வணிகனிடம் இந்த பெண்ணை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறுகின்றனர். வணிகனும் தனக்கு திருமணம் ஆகவில்லை, குழந்தையும் இல்லை, இவள் பெண்ணே அல்ல பேய் என்று கூறுகின்றான். அவன் கூறியதை வேளாளர்கள் நம்ப மறுத்து அந்த பெண்ணை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கூறி அனுப்புகின்றனர். அந்த வணிகனுக்கு தீங்கு ஏதேனும் ஏற்பட்டது என்றால் தாங்கள் எழுபது பேரும் உயிர் கொடுத்து காப்பதாக கூறுகின்றனர். வணிகனும் மேற்கொண்டு செய்வது அறியாது அந்த பெண்ணுடன் சென்றான். அவனோடு ஒரே வீட்டில் தங்கி வாழுகின்ற பொழுது அவள் அவனைக் கால்வதற்கு பலமுறை முயற்சி செய்தும் அந்த வாள் இருந்த காரணத்தினால் கொல்ல முடியாது தவித்தாள். அந்த வாளினை வேளாளர்கள் மூலமாக வணிகனிடமிருந்து அகற்றித் தக்க சமயம் பார்த்து அவனைக் கொன்று விடுகின்றாள் இதைக் கேட்ட வேளாளர்கள் 70 பேரும் தான் கொடுத்த வாக்கினைக் காக்க முடியவில்லை என்று தீக்குளித்து இறந்தனர்.

சேக்கிழாரின் பெரிய புராணக் கதையைத் தழுவி திருவாலங்காட்டுத் தலப்புராணமும் அமைகின்றது. இதற்கு சான்றாக திருவாலங்காட்டிலிருந்து பழையனூர் முக்கால் கிலோ மீட்டர் தொலைவில் உள்ளது. இரு ஊருக்கும் இடையில் 'நீலிக் குளம்' உள்ளது. இந்தக் குளத்தில் 70 வேளாளர்களும் அக்னி குண்டம் வளர்த்து தீ குளித்தார்கள். அதற்கு சாட்சியாக 'சாட்சி பூதேஸ்வரர்' கோயில் கொண்டுள்ளார். 70 வேளாளர்களையும் பலசைக்கற்களில் புடைப்புச் சிற்பங்களாக செதுக்கி உள்ளனர். இந்த இடத்திலிருந்து 'நீலியின் பாதம்' - பாறைப்பதிவு இருக்கிறது. முக்தி தீர்த்த குளம் அருகே ஊரின் வெளிப்புறத்தில் ஆலங்காட்டுக் காளி கோயில் கொண்டு உள்ளாள்.

இக்கதைகளிலும் நீலி பேயாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில் நீலி என்னும் பெண்ணிற்கான துயரம் புறக்கணிக்கப்பட்டு அவள் அச்சம் தரும் பேயாக, காளியாக உருவெடுக்கின்றாள்.

'நீலி' குறித்த கதைகள் உமாபதி சிவாச்சாரியின் சேக்கிழார் புராணத்திலும், தொண்டை மண்டல சதகத்திலும் திருக்கை வழக்கம், நீலியட்சகானம் போன்ற நூல்களோடு ஏகாம்பரமுதலியார் 1907 ஆம் ஆண்டு திருவாலங்காட்டில் எழுந்தருளி உள்ள நீலிக்கதை, ஸ்ரீ சாரதை சதங்கை மணி மலர் 4 ல் எம்.எஸ். சுப்பிரமணிய ஐயர் 'நீலி பராக்கிரமம்' என வெளியிட்டு உள்ள நூலிலும் பழையனூர் நீலி நாடகம் என்னும் நூலும் வடமொழி பதினெண் புராணத்தில், மார்க்கண்டேய புராணத்திலும் உள்ளன.

'நீலி' என்னும் பெண் தனக்கு ஏற்பட்ட துயருக்குப் பழி வாங்கும்பொழுது அவள் பேயாக, தந்தைவழிச் சமூகக் கட்டமைப்பில் உருவாக்கப்படும் மொழியினால், ஆணாதிக்க சமூகத்தினால் பேயாக உருவாக்கப்படுகின்றாள். பழி வாங்கும் ஆண்மகன் தீமைகளை அழிக்கும் வீரனாக காட்டப்படுகிறான், தெய்வமாகிறான். மக்களால்

போற்றப்படுகிறான். சுடலைமாடன், கருப்பசாமி, காத்தவராயன் போன்றவர்கள் வீரர்களாக சுட்டப்பெறுவதை பேராசிரியர் தொ.பரமசிவன் அவர்களும் தம் 'தெய்வம்' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ள நிலையில் ஆணாதிக்க சமூகம் பழி வாங்கும் பெண்ணை பேயாக உருவாக்கும் முயற்சியில் 'பழையனூர் நீலி' தன் தெய்வத்தன்மையை மக்களுக்கு உணர்த்தி வழிபடு கடவுளாக போற்றப்படும் நிலையில் நாட்டார் பாடல்களில் வில்லுப்பாட்டில் பழையனூர் நீலியோடு இசக்கி அம்மன் பாடலும் பாடப்பெறும் நிலையில் இசக்கி அம்மனும் வழிபடு கடவுளாகும் நிலையில் பெண் தெய்வங்கள் தங்களைத் தாங்களே காத்துக் கொள்வார்கள் என்னும் உண்மையும் மறுக்க முடியாததே.

முடிவுரை

பழையனூர் நீலி குறித்த புனைவுகள் வழி ஹெலன் சிக்ஸஸின் தந்தை வழி சமூகம் கட்டமைத்திருக்கும் 'மொழி' பெண்ணைப் பெண்ணாக பார்ப்பதை விடுத்து அவளின் மனவுணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாது ஆணாதிக்க சமூகத்தினால் பேயாகவோ அல்லது அச்சமுட்கின்ற தெய்வமாகவோ ஆக்கப்படுகின்ற நிலை மாறி தெய்வநிலையிலும் ஆணும் பெண்ணும் சரிநிகர் சமானம் என்னும் சரிநிலை வரவேண்டும்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. அப்பாத்துரையம் - நீலகேசி, பாரி நிலையம், சென்னை -01
2. முனைவர்.க. பஞ்சாங்கம்- பெண்ணென்னும் படைப்பு - செல்வன் பதிப்பகம், புதுச்சேரி , முதற்பதிப்பு - 1994
3. பிரேமா. இர. பெண் எழுத்துகளின் அரசியல், அறிவுப் பதிப்பகம், 142/17 ஜானி ஜான்கான் ரோடு, ராயப்பேட்டை, சென்னை, முதற்பதிப்பு -2007
4. தாமோதரம்பிள்ளை. சி.வை. (ப), நீலகேசி (ஐஞ்சிறு காப்பியம்), எஸ்.பி.சி.கே.பிரஸ், வேப்பேரி -1895
5. தண்டபாணி தேசிகர். வித்துவான் .ச (பதிப்பாசிரியர்), பன்னிரு திருமுறை , தருமபுர ஆதீன வெளியீடு - 1953

References

1. Appathuraiyam - Neelakesi, Pari Station, Chennai-1
2. Panchangam.ka- Pannaenum paddaipu - Selvan Publishing House, Puducherry, First Edition - 1994
3. Prema. Ra -. The Politics of Women's Writing, Knowledge Publishing House, 142/17 Jani Jankhan Road, Rayapetta, Chennai, First Edition-2007

4. C.Y.Damodharampillai(P), Nilakasi (Ainchiru Copies), S.B.C.K.Press, Veppery, Chennai , First Edition -1895
5. Vidhuwan .S. Dhandapani Desikar (Editor) -Panniru Thirumurai, Dharmapura Atheena Publication - 195
6. Dr.Maryklages - Helenecixous ,The laugh of the Medusa ,Return to English 2010 Home page -Nov 1997

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

பகவத்கீதா. பெ, “ ஹெலன் சிக்ஸஸின் பெண்ணிய சிந்தனை வழி பழையனூர் நீலியின் புனைவுகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 8-16

Cite this Article in English

Bagavathgeeha P, “ The Study of Palaiyanuur Neeli through Helen Cixus Feminism thoughts” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp. 8-16

பிரபஞ்சன் சிறுகதைகளில் பெண் தனித்து வாழ்தலும் சுய சிந்தனையும்

In Prapanhan's short stories, Women live alone and Think about themselves

ஜெகதீஸ்வரி. மா, முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, ஆர்.வி.எஸ். கலை அறிவியல் கல்லூரி, சூலூர் – 641402.

Jagateeswari.M, Ph.D Scholor, Tamil Department, R.V.S. College of Arts and Science, Sular –641402.

Orcid: <https://orcid0009-0003-0921-7217> DOI: [10.5281/zenodo.13955108](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955108)

Absract

Patriarchy is inextricably embedded in women's lives. It has been established in the society that it is impossible for women to lead a life beyond the patriarchy. Patriarchy has taken away women's sense of self from the matriarchal society. This society celebrates the selfless woman as the ideal woman. A woman's progress since then is symbolized as the best progress. As educational opportunities proliferated, earning a living became a family affair. A woman is positioned as having no right to spend her earned income as she pleases. Nowadays women are able to get what they need with the permission of their husband and spend it. If the woman acts against this, she is socially excluded and her existence is degraded. A woman has to live dependent on a man, living alone is against the social order. Patriarchy has shaped women's existence to its own advantage and culturally stigmatizes their individuality as humiliating. A patriarchal society does not like women's self-determination. It marks women decision-makers as subversives and ostracizes them from society.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

ஆணாதிக்கம் என்பது பெண்ணின் வாழ்வியலில் நீக்கமற நிறைந்துள்ளது. பெண்கள் ஆணாதிக்கத்தைக் கடந்த வாழ்வியலை மேற்கொள்வது இயலாத ஒன்றாக சமூகத்தில் நிலைபெற்றுள்ளது. தாய்வழிச்சமூகத்திலிருந்த பெண் தன்னுணர்வுகளை, ஆணாதிக்கம் வஞ்சனையுடன் பறித்துக்கொண்டது. தன்னுணர்வற்ற பெண்ணையே சிறந்த பெண்ணாக இச்சமூகம் கொண்டாடுகிறது. அதிலிருந்து ஒரு பெண் முன்னேற்றம் காண்பதே சிறந்த முன்னேற்றமாக அடையாளப்படுத்தப்படுகிறது. கல்வி வாய்ப்புகள் பெருகிய பிறகு ஒரு சம்பாதித்தல் என்பது குடும்பதற்கானதாக மாறியது. தான் ஈட்டிய வருமானத்தை தனக்குச் சொந்தமான பணத்தை தனது விருப்பப்படி செலவழிக்க

உரிமையற்றவளான பெண் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளாள். தனக்கு வேண்டியதை கணவனின் அனுமதியுடன் பெற்று அதை செலவு செய்யக்கூடியவர்களாக சமகாலத்தில் பெண்கள் இருப்பு அமைந்துள்ளது. இதை மீறி பெண் செயல்பட்டால் அவளை சமூக விலக்கு செய்வதும் அவளது இருப்பை இழிவுக்குள்ளாக்குவதும் நடைபெறுகின்றது. பெண் ஆணைச் சார்ந்துதான் வாழவேண்டும், தனியாக வாழ்தல் என்பது சமூக ஒழுங்கிற்குப் புறம்பானது. ஆணாதிக்கம் பெண்களின் இருப்பை தனக்கு உகந்தவாறு கட்டமைத்து வைத்திருப்பதுடன் அவர்கள் தனித்திருப்பதை அவமானகரமானதாக பண்பாட்டு இழிவாக முன்னிறுத்தி வைத்துள்ளது. பெண் சுயமாக முடிவெடுத்தலை ஆணாதிக்கச் சமூகம் விரும்புவதில்லை. மீற முடிவெடுக்கும் பெண்களை சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத மனிதர்களாக அடையாளப்படுத்தி அதிலிருந்து புறந்தள்ளி விடுகிறது.

Keywords: பெண், ஆணாதிக்கம், வேலை, குடும்பம், அலுவலகம், சம உணர்வு

முன்னுரை

இன்றைய வாழ்க்கைச் சூழலில் பெண்கள் அலுவலகங்களில் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். அவ்வலுவலகங்கள் அரசு நிறுவனங்களாகவும் தனியார் நிறுவனங்களாகவும் உள்ளன. இன்றைய வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்குப் பொருளாதாரம் இன்றியமையாததாக இருப்பதால் பெண்களும் பணிக்குச் செல்ல வேண்டியவர்களாக உள்ளனர். கணவனும் மனைவியும் இணைந்து பணிபுரிந்தால்தான் குடும்பத்திற்குத் தேவையானவற்றை நிறைவு செய்து கொள்ள முடியும் என்ற நிலை இப்போது எங்கும் காணப்படுகிறது. இச்சமுதாய மாற்றத்தை இன்றைய எழுத்தாளர்கள் தங்களுடைய படைப்புகளில் படைத்து வருகின்றனர். நடுத்தர வகுப்புக் குடும்பங்களில் பெண்கள் பணியாற்றுவது என்பது ஓர் அன்றாட நிகழ்ச்சியாக அமைந்துவிட்டது. பிரபஞ்சனும் தமது சிறுகதைப் படைப்புகளில் பணிபுரியும் பெண்களின் நிலைகளை விளக்கியுள்ளார். பெண்கள் பணிபுரியச் செல்வதால் ஏற்படும் சிக்கல்களையும் அதனால் அவர்கள் மேற்கொள்ளும் செயல்பாடுகளையும், சுய சிந்தனைகளையும் எடுத்துரைக்கும் விதமாக,

பணிபுரியும் பெண்களின் வகைகள்

பெண்களின் சம இயக்க உணர்வு

தனித்து வாழும் பெண்கள்

தனித்து வாழாதலும் குடும்ப மனநிலையும்

புறம்பேசுதலும் பெண் நிலையும்

என்ற பொருண்மைகளில் இக்கட்டுரை அமைகிறது.

பணிபுரியும் பெண்களின் வகைகள்

கல்வி வளர்ச்சியின் காரணமாக இன்று படித்த பெண்கள் பணிபுரியச் செல்கிறனர். பொருளாதார வளர்ச்சிக்காகவும் சமுத்துவத்தை நிலைநாட்டுவதற்காகவும் படிப்பின் பயனைத் துய்ப்பதற்காகவும் கௌரவத்திற்காகவும் வாழ்க்கை நிலையை உயர்த்திக் கொள்வதற்காகவும் மகளிர் அரசுத் துறையிலும் தனியார் துறையிலும் பணிபுரிகின்றனர். இவர்கள் பொதுவாக பணிபுரிவதற்குச் சில காரணங்கள் உண்டு.

“1. வறுமையைப் போக்குவதற்கு

2. இழந்த பேரிழப்பை மறப்பதன் பொருட்டு

3. பொருளாதார வசதியைப் பெருக்குவதற்கு

4. பிறர் கையை எதிர்பார்க்காமல் சுதந்திரமாக செயல்படுவதற்கு

என்ற நிலைகளில் பெண்கள் அலுவலகங்களில் பணிபுரியச் செய்கின்றனர்.” (கா. தெய்வானை, சட்டங்களும் மகளிரும், மாறி வரும் மங்கையர் உலகம், ப. 61) பிரபஞ்சன் கதைகளில் பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்காகப் பொருள் சம்பாதிக்கும் நோக்கத்தோடு பணிபுரியும் மகளிரைக் காண முடிவதில்லை. சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும் என்ற சமத்துவ நோக்குடைய மகளிரைக் கதை மாந்தராகப் படைத்து இவர் கதையில் உலாவ விட்டிருக்கிறார். இவர்களால் திருமணம் ஆகாத நிலையில் தனித்து வாழும் மகளிர் நிலையும் திருமணமான நிலையில் குடும்பத்தோடு வாழ்கிறபோது ஏற்படும் சிக்கல்களும் விளக்கப்படுகின்றன. ஒன்று மணமான நிலை. இன்னொன்று மணமாகாத நிலை என்ற இருவகையிலும் தாம் கண்ட அனுபவ நிலைகளைப் படைப்பாளி வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.

பெண்களின் சம இயக்க உணர்வு

ஆண்களைப் போல மாத ஊதியத்தை தங்கள் விருப்பப்படி செலவு செய்ய வேண்டும். தன்னுடைய சுதந்திரத்தில் வேறு யாரும் தலையிடக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் வாழும் அலுவல் மகளிரில் நிஷா கதாபாத்திரம் முக்கியமானது. இவள் சிறுவயது முதலேயே பாரதியாரின் புதுமைப் பெண்கள் இயல்புகளை மனதில் பதிய வைத்துக் கொண்டும் குழந்தைப் பருவத்திலேயே அவள் உள்ளத்தில் விடுதலை உணர்வு இருந்து வந்தமையால் தானாகச் சம்பாதிக்கும் நிலை ஏற்பட்டாலும் அப்பண்பு மேலோங்கி விட்டது. அதனால் அவள் உடன் பணியாற்றும் மோகன் இந்த நடுத்தர வயதிலும் திருமணம் செய்ய வந்தபோது மறுத்துவிட்டாள். சுதந்திர உணர்வு காரணமாக மணமாகாமலேயே தனிமையாக வாழ்கின்றாள். ஓர் ஆடவன் மணமாகாமலேயே வாழ்ந்து காட்டுவதற்குச் சமமாக ஒரு பெண்ணும் வாழ்ந்து காட்ட முடியும் என்ற குறிக்கோளைப் பிரபஞ்சன் இக்கதை மூலம் உணர்த்துகிறார்.

“அவனும் அவளும்” என்ற தலைப்பிலமைந்த கதையில் நிஷா அலுவலகத்தில் பணிபுரியும் பெண். முதுநிலைப்பட்டதாரி. ஆய்வுப்பட்டம் கூட வழிகாட்டியோடு ஒத்துப் போகாத நிலையிருந்ததால் காலங்கடந்து பெற்றதுதான். முப்பத்திரெண்டு வயது வரை மணமே செய்து கொள்ளவில்லை. மோகனின் காதலை சடங்கு சம்பிரதாயங்களிலிருந்து வேறுபட்டு நண்பனாக வாழ்தல் என்ற கூட்டுக்குள் செல்வதாக அவன் வாழ்க்கை முடிகிறது. விடுதலை உணர்வோடு தானே சிந்தித்து முடிவு எடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவள். மரபுக்கு அடிபணியாதவள். அதனால் ஏற்படுகின்ற தடைகளுக்குக் கூட விடை கண்டு நேர்த்தியாக வாழ்வை அமைத்துக் கொண்டாள்.

ஓர் ஆணுக்குச் சமுதாயத்தில் எத்தகைய விடுதலை உணர்வு இருக்கின்றதோ அதே விடுதலை உணர்வைப் பெற்றுத் திகழ்கிறாள் நிஷா. உடன் பணியாற்றும் மோகனும் இவளும் ஒரே சாதியைச் சார்ந்தவர்கள். மோகன் ஆச்சாரமான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். அவன்மீதான தனது எண்ணத்தை “நீ.... அந்த ஆசாரங்கள், சடங்குகள், சம்பிரதாயம் என்பவற்றின் மீது உனக்கு மரியாதை இருக்கிறது. எனக்கு இல்லை, அதனால் உன்னுடைய நம்பிக்கைகள் தவறு, அதை நீ மாற்றிக் கொள் என்று சொல்ல மாட்டேன். எனக்கு அது உடன்பாடில்லை... மரபு வழிப்பட்ட மனிதாய் இருப்பதில் பாதுகாப்பை நீ உணர்கிறாய். நல்லது, எனக்கு இவைகள் எல்லாம் அர்த்தம் இழந்தவையாகப்படுகிறது மோகன். நெருப்பை வளர்த்து, அம்மி மிதித்து, அருந்தி பார்த்து, நீ கட்டுகிற தாலியைக் கழுத்தில் ஏற்றுக் கொண்டு உனக்குப் பிள்ளைகளைப் பெற்றக் கொண்டு, உன்னைச் சார்ந்து உன் மனுஷியாக வாழ என்னால் முடியாது மோகன். எதை ஆதாரமாக வைத்து நாம் குடும்ப வாழ்க்கையை மேற்கொள்ளுகிறோமோ, அந்த ஆதாரத்தின் மேலேயே எனக்கு நம்பிக்கையில்லாமல், நான் உனக்கு உண்மையான மனைவியாக எப்படி இருக்க முடியும்? உனக்கா நான் உன் வழிப்பட்டால், என் கருத்துக்கள், உன் சிந்தனைகள், உன் உலகம் என்னாவது? யாருக்கு வேண்டுமானாலும், பணம் கொடுக்காமல், ஆனால், வாழ்க்கையைத் தாக்கிக் கொடுக்க முடியுமா?” (பிரபஞ்சன், விட்டு விடுதலையாகி..., பக். 19-20) என்று வெளிப்படுத்தி சுயமரியாதைச் சிந்தனை உடையவளாக நிஷா கதாபாத்திரம் படைக்கப்பட்டுள்ளது. பெண் கல்வியினால் விளைந்த விளைவுதான் நிஷாவின் நிலை ஆகும். தனி நிலையில் வாழும் நிஷாவிற்கு உற்றார், உறவினர் இல்லாததால் ஊரலர் எழாமல் இருந்தது. அதனால் அவள் கொண்ட குறிக்கோளை நிறைவேற்ற முடிந்தது என்பது அறியமுடிகிறது.

தனித்து வாழும் பெண்கள்

வறுமை காரணமாகப் பணிபுரியச் செல்லாத செண்பக ராஜலெட்சுமி கதாபாத்திரம் படித்து விட்டுத் தனியாக வீட்டிலிருக்கப் பிடிக்காமல் வேலைக்குச் சென்று தன் செலவுகளுக்காகச் சம்பாதிக்க கல்லூரியில் பணிபுரிந்து வந்தாள். தன் சொந்த வாழ்க்கையின் மேம்பாட்டிற்காகவே வாங்கிய ஊதியமனைத்தையும் செலவு செய்து

வந்தாள். அவள் இவ்வாறு வாழ்வதைக் கண்டு பொருமிய நெருங்கிய உறவினர்களின், இவ்வளவு வயதாகியும், பணமிருந்தும் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ளவில்லையே என்ற ஏசலுக்கு அவள் அஞ்சவில்லை. இருந்தாலும் மனதில் ஏற்பட்ட வருத்தத்தை அழுது தீர்த்துக்கொள்கிறாள். அவளுடைய மனப் புழுக்கத்திற்கு அழுகை வடிகாலாக அமைகிறது. தன் உறுதி மனப்பான்மையிலிருந்து இறுதிவரை அவள் மாறவே இல்லை. பிரபஞ்சன், தூற்றாத நிலையில் ஒரு பெண்ணையும், அவர் தூற்றியும் இலட்சியம் பண்ணாத ஒரு பெண்ணையும் இருவேறு கதைகளில் படைத்துள்ளார். இவ்விரு மகளிரும் ஆணுக்கு நிகர் பெண்கள் எனக் காட்டும் புதிய சமுதாயத்தை உருவாக்கும் கதை மாந்தர்களாக விளங்குகின்றனர். குடும்பச் சூழலின் தனிவீட்டுத்து இவ்விரு அலுவல் மகளிரும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

செண்பக ராஜலெட்சுமிக்கு வயது முப்பத்தாறு ஆகியும் திருமணம் நடைபெறவில்லை. மனம் செய்யாமல் வாழ வேண்டுமென்ற குறிக்கோள் வாழ்க்கை உடையவனாக அவள் இருந்ததால் அவளைப் பொறுத்தவரை வாழ்க்கை மகிழ்ச்சியாக அமைந்தது. உறவினர் என்ற முறையில் அடிக்கடி அவளைப் பார்க்க வரும் சித்திக்கோ அவள் மணம் புரியாமல் இருப்பது பிடிக்கவில்லை. “விழுப்புரம் பெரியம்மாகிட்டே அவ கிடக்கிறா துடைகாலி, பொண்ணா அவள்? பொண்ணுன்னா காலாகாலத்தில் ஒரு கல்யாணத்தைப் பண்ணிட்டு, குழந்தை குட்டி பெத்து குப்பை கொட்ட வேண்டாமா? இது என்ன, சாமியார் வாழ்க்கை, பொண்ணு தனியா இருக்கிறதாவது? கண்ட கண்ட தடியனோடெல்லாம் சிரிச்சுப் பேசிக்கிட்டு, இனிச்ச இழைஞ்சிவிட்டு, தூ” (பிரபஞ்சன், ஒரு மனுஷி, ப. 198) வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய பொருளாதார வசதி அவ்விடத்தில் இருந்தது, பொருட்கள் அத்தனையும் வாங்கி வீட்டை நிறைந்திருக்கின்ற அவளுக்குக் கணவன், பிள்ளைகள் என்ற நிலையில் எந்தவொரு ஆசையும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

தனித்து வாழ்தலும் குடும்ப மனநிலையும்

திருமணமான மற்ற ஆசிரியைகள் இவள் மீது பொறாமை கொண்டார்கள். பிள்ளை குட்டிகளுடன் குடும்ப வாழ்க்கையில் துன்பமடையும் சில பெண்களும் செண்பகாவின் வாழ்க்கையைக் கண்டு பொறாமையடைந்தார்கள். திருமண வயது கடந்து அவள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் அக்கம் பக்கத்திலுள்ளவர்கள், அவளை அறிந்தவர்கள் ஆளுக்கொரு காரணம் கூறி விளக்கம் கொடுத்துத் தங்களைத் தாங்களே சமாதானம் செய்து கொண்டார்கள். “செண்பகாவிற்கும் மனித உடம்புதானே, அவளுக்கென்ன நோய் விதிவிலக்கா, மருத்துவரைப் பார்க்க எண்ணுகிறாள். அன்று பாட ஒதுக்கீடு நாள், கல்லூரி முதல்வர் வேறு ஒரு ஆசிரியையை அழைத்த போது, பிரம்மசாரியத்திலிருக்கும் செண்பகாவை அழைத்துக் கொள்ளுங்களேன் என்று நழுவி விடுகிறாள். செண்பகாவைக் கூப்பிட வேண்டியதுதானே? குடும்பமா, குழந்தையா, குட்டியா, ஒண்டிக்காரி வானா வருவாள்” (பிரபஞ்சன், ஒரு மனுஷி, ப. 204) என்று கூறுகிறாள். இவ்வாறு ஒரு பெண் தனித்திருந்தலைக் குடும்பமாக கருதாத

மனநிலை சமூகத்தில் புரைபோடிக்கிடப்பதை இது புலப்படுத்துகிறது.

தனக்கும் ஒருகுடும்பமிருக்கிறது, அது உள்ளத்திலிருக்கிறது, தாலிகட்டினால்தான் குடும்பமா? ஆடவர் துணையிருந்தால்தான் குடும்பமா? என்றெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து மருத்துவர் வீட்டிற்குச் செல்வதாகக் கூறி விடுபடுகிறாள். “மேடம் எனக்கு குழந்தை, குட்டி இல்லை, ஒப்புக்கறேன். ஆனால் குடும்பம் இல்லாமே இருக்குமா? நான் நடத்துவது குடும்பம் இல்லையென்றால் பின் வேறு என்ன? நான் நடத்துவதற்கு என்ன பெயர்? விபச்சாரமா? விடுதியா? அல்லது சாராயக் கடையா?” (பிரபஞ்சன், ஒரு மனுஷி, ப. 204) எனச் சக ஆசிரியையின் கருத்தை மறுதலித்துப் பேசுகிறாள். தனி ஒருத்தியாக வாழ்வதிலும் மனத் துன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டி இருக்கிறது. சமுதாயச் சூழல்தான் அதற்குக் காரணம் என்பதைப் பிரபஞ்சன் இக்கதையில் காட்டுகிறார்.

புறம்பேசுதலும் பெண் நிலையும்

இரண்டு, மூன்று நாட்களாக ஒரு இளைஞன் கவிதை எழுதி வருகிறான். அவன் எழுதுவதெல்லாம் காதல் கவிதைகள், செண்பகாவிடம் சரிபார்க்கக் கொண்டு வருகிறான். ஒரே கருத்தில் எழுதுவதை விடுத்து வேறு பல துறைகளையும் கருவாகக் கொண்டு கவிதை எழுதும்படி அறிவுரை கூறி அனுப்புகிறாள். இளைஞன் ஒருவன் வந்து போவதைத் தூரத்துக் கண்கள் பார்க்கின்றன. தூற்றுகின்றன. அதனை செண்பகா அறிகிறாள். அவளைப் பொறுத்தவரை தூய மனதுடையவள். இருப்பினும் அக்கம் பக்கத்துக் குடும்பத்தினர் ஆளுக்கொருவராக அவளைச் சுற்றிக் கதை வளர்க்கிறார்கள். “சுத்த பஜாரிங்க கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டு ஒருத்தனோட வாழறதுக்கு என்ன? ---- கல்யாணம் கட்டிக்கிட்டா ஒரு புருஷன் தானே” (பிரபஞ்சன், ஒரு மனுஷி, ப. 207) என்று வசைபாடுகிறது.

இச்சமுதாய சூழல்களை விடுத்து உண்மையான தோழி மதனா வீட்டிற்கு ஆறுதல் பெறச் செல்கிறாள். அவளுக்குத் திருமணம் ஆகியிருக்கிறது. செண்பகா கவலையில்லாமல் வாழ்கிறாளே என்ற பொறாமையில் சமுதாய மக்கள், உறவினர்கள், பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் இவளைப் பற்றிப் புறங்கூறுகிறார்கள் என்று மதனா அறிவுரை கூறுகிறாள். தனியாக ஒரு பெண் தன் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்ள முடியுமா, அமைத்துக் கொண்டால் விளையும் பயன் என்ன என்பதை விளக்கும் கதையாக “வாசனை” விளங்குகிறது.

மதனா வீட்டுப்புல் வாசனையுடையவளாகவும், செண்பகா காட்டுப்புல் வாசனையடைவளாகவும் இருப்பதால் கதைத் தலைப்பு பொருத்தமுடையதாகிறது. வீட்டுப்புல் காலில் மிதிபடுகிறது. வளைந்து கொடுக்கிறது, காட்டுப்புல்லை யாரும் மிதிப்பதில்லை, நிமிர்ந்து நிற்கிறது. இரண்டிற்கும் வாசனை உண்டு. காட்டுப்புல்லாக வாழ்ந்து காட்ட முடியும் என்று குறியீட்டுப் பொருள் மூலமாக சிக்கலுக்குத் தீர்வு

காண்கிறார் படைப்பாளி. சமூகத்தில் பெண்களின் உரிமைகள் மறுக்கப்படுவதை செண்பகா விரும்பவில்லை. ஆண்களுக்கு அடிமையாக வாழ விரும்பாததால் விடுதலை உணர்வோடு வாழ்கிறார். அவளைப் பற்றிய எண்ணப் போக்குகளைப் பிற மாந்தர் வழி உணர்த்துகிறார். செண்பகாவிற்குப் பணிபுரியும் இடத்தில் உள்ள தொல்லைகளை விட ஊரார் கண்ணோட்டத்தில் தான் சிக்கல்கள் அதிகம் எழுகின்றன.

முடிவுரை

இன்றைய நாகரிக உலகில் ஆண்களுக்குச் சரிநிகர் சமானமாகப் பெண்கள் அலுவலகங்களில் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். பெற்றோரின் துணையின்மைக் காரணமாகப் பணிபுரிவதோடு தங்களுக்கெனத் தனிவீடு அமைத்துத் திருமணம் செய்து கொள்ளாமலேயே தனித்து வாழ்கின்றனர். அவ்வாறு வாழுமுன் சிலருக்கு ஊர் மக்களால் தொல்லைகள் நிகழ்ந்தாலும் அவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் தனக்கான கருத்தியலோடு தலைநிமிர்ந்து வாழ்பவர்களாய் விளங்குகிறார்கள்.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. கா. தெய்வானை, 2015, சட்டங்களும் மகளிரும், மாறி வரும் மங்கையர் உலகம், கிழக்கு பதிப்பகம், சென்னை.
2. பிரபஞ்சன், 2017, பிரபஞ்சன் சிறுகதைகள், கவிதா பப்ளிகேஷன், சென்னை 17.

Referenes

1. K. Deivanai, 2015, Laws and Women, the Changing Mangaiyar World, Eastern Publishing House, Chennai.
2. Panchanan, 2017, Panchanan Short Stories, Kavita Publication, Chennai 17.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

ஜெகதீஸ்வரி. மா, “ பிரபஞ்சன் சிறுகதைகளில் பெண் தனித்து வாழ்தலும் சுய சிந்தனையும்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 17-23

Cite this Article in English

Jagateswari.M, “ In Prapanhan's short stories, Women live alone and Think about themselves” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp. 17-23

நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் பணிகள்

Functions of Namakkal Kampan Kazhagam

¹கலைவாணி.ச, ²சிவபாலன். ம

¹முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641006

²உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, கோயம்புத்தூர்- 641006

¹Kalaivani.S, ²Sivabalan.M

¹Ph.D Research Scholar, Department of Tamil, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641006

²Assistant Professor, Department of Tamil, Sri Ramakrishna College of Arts and Science, Coimbatore – 641006

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-3976-7706>

DOI: [10.5281/zenodo.13955124](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955124)

Abstract

Literary organizations bring the best of the literature summarized by scholars to all walks of life. Discourses, festivals, competitions and awards are used to make the people aware of the eloquence, merit, and concentration of literature. Literary programs are conducted to make the next generation interested in literature. It encourages the work of Tamil activists, social activists, farmers, doctors and teachers in various fields. Research books on Kambaramayanam and Kampan are published.

Literature is a time mirror that reveals the living conditions of people. Literary systems work based on these literary messages. Literature and grammar are the two eyes of a language. Grammar and literature are meant to explain the history, techniques and features of the language. In Tolkappiyam, an ancient book of Tamil, the author mentions in many places, “Enmanar poet, yaparri poet, ena lingupa, enpa, lingumanar poet, nula navil poet”. We know that many literatures appeared before Tolkappiyam and this book was based on them.

ஆய்வு சுருக்கம்

படித்த அறிஞர்கள் அவையில் சிறந்திருக்கும் இலக்கியத்தை அனைத்து தரப்பு மக்களுக்கும் கொண்டு சேர்ப்பவை இலக்கிய அமைப்புகள். சொற்பொழிவுகள், விழாக்கள், போட்டிகள், விருதுகள் வாயிலாக இலக்கியங்களின் சொற்சிறப்பு, பொருட்சிறப்பு, கருத்துசெறிவு முதலானவற்றை மக்களுக்கு உணர்த்துகின்றன.

நாமக்கல் கம்பன் கழகம் மாவட்ட அளவிலான மாணவர்களின் பேச்சுத்திறனை

வெளிப்படுத்துவதற்காக பேச்சுப்போட்டிகள் நடத்துகின்றன. அடுத்த தலைமுறையினர் இலக்கியத்தில் ஆர்வம் கொள்ளும் வகையில் இலக்கிய நிகழ்ச்சிகள் நடத்துகின்றன.

தமிழ் ஆர்வலர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், விவசாயி, மருத்துவர், ஆசிரியர் எனப் பல்துறை சார்ந்தவர்களின் அரும்பணிகளை ஊக்குவிக்கின்றது. கம்பராமாயணம், கம்பன் பற்றிய ஆய்வு நூல்கள் வெளியாக கின்றன.

Keywords: Kampan Kazhagam Origin, Namakkal Kampan Kazhagam, Members, Kampan Festival, Activities, Awards, கம்பன் கழகத் தோற்றம், நாமக்கல் கம்பன் கழகம், உறுப்பினர்கள், கம்பன் விழா, செயல்பாடுகள், விருதுகள்

முன்னுரை

மக்களின் வாழ்வியல் நிலைகளை வெளிப்படுத்தும் காலக் கண்ணாடியாக இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. இவ்விலக்கியங்கள் சார்ந்த செய்திகளை அடிப்படையாக கொண்டு இலக்கிய அமைப்புகள் செயல்படுகின்றன.

இலக்கியமும் இலக்கணமும்

ஒரு மொழிக்கு இலக்கியமும் இலக்கணமும் இரு கண்களாகத் திகழ்கின்றன. மொழியின் வரலாற்றையும் நுட்பத்தையும் சிறப்புகளையும் விளக்குவதாக இலக்கண, இலக்கியங்கள் அமைகின்றன. தமிழின் தொன்மையான நூலான தொல்காப்பியத்தில், ஆசிரியர் பல இடங்களில் “என்மனார் புலவர், யாப்பறி புலவர், என மொழிப, என்ப, மொழிமனார் புலவர், நூல் நவில் புலவர்” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். தொல்காப்பியத்துக்கு முன்பே பல இலக்கியங்கள் தோன்ற, அவற்றின் அடிப்படையில் இந்நூல் தோன்றியது என்பதை அறிகிறோம்.

இலக்கியம்

பொதுவாக இலக்கியம் எனும் சொல் இலக்கு ி இயம் எனப் பகுத்து இலக்கை நோக்கிச் செல்தல் என்ற பொருளில் வழங்கப்படுகின்றது. ஒரு கலைஞனின் மனதில் இருக்கும் உணர்வுகள் சிற்பமாகவோ, ஓவியமாகவோ, நாட்டியமாகவோ வெளிப்படுவது போல எழுத்தாக வெளிப்படுவதை இலக்கியம் என உரைக்கலாம்.

“இலக்கியம் மனித வாழ்க்கையை மையமாக கொண்டது. மனிதனின் சிந்தனைக்கும் உணர்வுக்கும் கற்பனைக்கும் விருந்தாக அமைவது. மனிதனின் மொழியோடு தொடர்புடையது. சொற்கோலமாக விளங்குவது; குறிப்பிட்ட ஒரு வடிவை செய்யுளிலோ உரைநடையாகவோ உடையது. கற்பவருடைய எண்ணத்தில் எழுச்சியையும் இதயத்தில் மலர்ச்சியையும் உண்டாக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தது. இன்புறுத்துவதோடு அறிவுறுத்தும் ஆற்றலும் உடையது.” (இலக்கியக் கலை - பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன், ப.எண் - 19, 1981)

அமைப்பு

ஒரு பொதுவான இலக்கை மையமாகக் கொண்டு பலர் ஓரிடத்தில் ஒன்றுகூடி செயல்படுவதை அமைப்பு எனலாம். இதனை இலக்கிய அமைப்புகள், ஆன்மீக

அமைப்புகள், சமுதாய அமைப்புகள், தனிமனிதர்களின் பெயரிலான அமைப்புகள் கொள்கை ரீதியான அமைப்புகள், பொதுவான அமைப்புகள் எனப் பல வகையாகப் பகுக்கலாம்.

இலக்கிய அமைப்பு

இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதில் ஈடுபாடு கொண்ட பலர் ஒன்று கூடி இலக்கியம் சார்ந்த செய்திகளை மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் வகையில் செயல்படுவதை இலக்கிய அமைப்பு எனலாம். இவ்வமைப்புகள் இலக்கிய விழாக்கள் நிகழ்த்துதல், தமிழ் ஆர்வலர்களை உருவாக்குதல், நூல்கள் மற்றும் ஆய்வுரைகள் வெளியிடுதல், ஆய்வரங்கங்கள் நிகழ்த்துதல் போன்ற பணிகளை மேற்கொள்கின்றன.

நாமக்கல் மாவட்டம்

நாமக்கல் மாவட்டத்துக்கும் இலக்கியத்துக்கும் சங்ககாலந்தொட்டே நெருங்கிய தொடர்புண்டு. நாமக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள கொல்லிமலை பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களான அகநானூறு மற்றும் புறநானூற்றில் இடம்பெற்றுள்ளன. நாமக்கல்லின் மேற்கு பகுதியான திருச்செங்கோடு பற்றிய செய்திகள் சம்பந்தர் தேவாரம், கந்தரலங்காரம், திருப்புகழ் முதலான பக்தி இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. தமிழகத்தின் முதல் அரசவைக் கவிஞராகத் திகழ்ந்த நாமக்கல் கவிஞர் வெ.இராமலிங்கனார், சிலம்பொலி செல்லப்பனார், கு.சின்னப்பாரதி, கம்பராமன் எஸ்.கே.ராமராஜன் எனப் பல இலக்கியவாதிகள் தோன்றிய இடம் நாமக்கல். இங்கு உள்ள இலக்கிய அமைப்புகளில் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது நாமக்கல் கம்பன் கழகம்.

கம்பன் கழகத் தோற்றத்துக்கான காரணம்

1938ம் ஆண்டு அன்றைய அரசு அனைவரும் கட்டாயமாக இந்தி படிக்க வேண்டுமெனச் சட்டம் இயற்றியது. வடமொழி ஆதிக்கத்தைத் தமிழ் அறிஞர்கள் ஏற்க மறுத்தனர்.

“இந்தியை எப்படியும் தமிழ்நாட்டை விட்டு விரட்டிவிட வேண்டுமென்று தமிழ்ப் புலவர்கள் போர்ப் பரணி பாடினர். தன்மான இயக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்ட அனைவரும் ஒன்று கூடி சென்னை மாநில இந்தி எதிர்ப்பு வாரியத்தை அமைத்தனர்.” (இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் - புலவர்.த.அழகரசன், ப.எண் - 23,1985)

அதன் ஒரு பகுதியாக வடமொழியின் வால்மீகி ராமாயணத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட கம்பராமாயணத்துக்கும் எதிர்ப்பு தோன்றியது. வடநாட்டார் பண்பாட்டை முன்மொழிவதாகக் கூறி அந்நூலை எரிக்கும் முயற்சியும் நடந்தது. அந்தச் சமயத்தில் கம்பராமாயணம் தழுவல் நூல் எனினும் தமிழ் மரபுகளை வெளிப்படுத்தும் காப்பியம். அதன் சிறப்புகளைக் கம்பர் எனும் கவிச்சக்ரவர்த்தியின் இலக்கிய ஆளுமை வாயிலாக மக்களிடம் சேர்க்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டார் சா.கணேசன்.

கம்பன் கழகத் தோற்றம்

கம்பன் அடிப்பொடி என்ற சிறப்புப் பெயர் கொண்ட சா.கணேசன் கம்பரின்

இலக்கியத்தில் தீவிர ஈடுபாடு கொண்டவர். கம்பரின் இலக்கிய ஆளுமையைத் தமிழகம் அறிய வேண்டும் எனும் நோக்கத்தில் முதன்முதலாகக் காரைக்குடியில் 1939-ம் ஆண்டு கம்பன் கழகத்தைத் தோற்றுவித்தார். ஏப்ரல் 2, 3 ஆகிய இரு நாட்கள் ரசிகமணி டி.கே. சிதம்பரநாதர் தலைமையில் கம்பன் விழா நடந்தது.

இதைத் தொடர்ந்து திருநெல்வேலி, மதுரை, நாமக்கல், சேலம், ஈரோடு, கோயம்புத்தூர், சென்னை, காஞ்சிபுரம் எனத் தமிழகத்தின் பல பகுதிகளில் கம்பன் கழகங்கள் தொடங்கப்பட்டு செயல்படுகின்றன. மலேசியா, ஃபிரான்ஸ், இலங்கை, ஆஸ்திரேலியா முதலான வெளிநாடுகளிலும் கம்பன் கழகங்கள் செயல்படுகின்றன.

நாமக்கல் கம்பன் கழகம்

காரைக்குடியில் கம்பன் கழகம் தோன்றிய காலகட்டத்திலேயே நாமக்கல்லிலும் கம்பன் கழகம் தோற்றுவிக்கப்பட வேண்டும் என அறிஞர்கள் முயற்சியால் தொடங்கப்பட்டது. தொடங்கப்பட்ட ஆண்டு மற்றும் நாள் போன்ற விவரங்களை அறிய இயலவில்லை. கம்பன் கழகத்தைத் தோற்றுவித்த சமயத்தில் சா.கணேசன் மற்றும் டி.கே.சிதம்பரநாதர் நாமக்கல்லுக்கு வருகை தந்துள்ளனர். இச்செய்தியின் வாயிலாக நாமக்கல் கம்பன் கழகம் சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன் தொடங்கப்பட்டிருக்கலாம் எனக் கருதப்படுகின்றது. தமிழகம் முழுவதிலும் உள்ள கம்பன் கழகங்களில் நாமக்கல் கம்பன் கழகம் குறித்த ஏதேனும் ஒரு பதிவை நினைவுபடுத்தும் நிகழ்வும் நடைபெறுகின்றது.

“கம்பன் அடிப்பொடி சா.கணேசன், ரசிகமணி டி.கே.சிதம்பரநாதர், கி.வா. ஜகந்நாதன் முதலான இலக்கியவாதிகள் கம்பனது புகழைப் பரப்பும் முகமாக கம்பன் கழகங்கள் தோன்ற வழிவகுத்தனர். நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தைத் தோற்றுவிக்க சா.கணேசன் நாமக்கல் வருகை புரிந்தார். நாமக்கல் கம்பன் கழகம் தொடங்கி 50 ஆண்டை நெருங்குகின்றது”. (தகவலாளர் - அரசு பரமேசுவரன் தகவல் சேகரிக்கப்பட்ட நாள் - 2.2.22)

உறுப்பினர்கள்

தொடக்க காலத்தில் நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட பெருமைக்கு உரியவர்கள் N.B.S.சுந்தரராஜ ரெட்டியார் மற்றும் மருத்துவர் ஜெயராமச்சந்திரன் ஆவர். போதிய விடுதி வசதிகள் இல்லாத காலத்தில் வெளியூர்களிலிருந்து நாமக்கல் வரும் அறிஞர்களைத் தம் இல்லத்தில் தங்க வைத்து உபசரிக்கும் மாண்புடையவர்கள்.

அ) N.B.S.சுந்தரராஜ ரெட்டியார் நாமக்கல் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த தொழிலதிபர். நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் தலைவராக பொறுப்பேற்று வெகுகாலம் பணியாற்றியவர். பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்து கம்பன் விழா நடைபெறுவதற்கு காரணமாக விளங்கியவர்.

ஆ) மருத்துவர் ஜெயராமச்சந்திரன் நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் செயலாளராக திறம்பட செயலாற்றியவர். விழா நடைபெறும் நாட்களில் சிறப்பு விருந்தினர்களாக வருபவரைத் தம் இல்லத்திலேயே தங்க வைத்து உபசரித்து நிகழ்ச்சிக்கு அழைத்துச்

செல்லும் பண்புடையவர்.

தற்பொழுது நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் தலைவராக சத்தியமூர்த்தி, செயலாளராக பேராசிரியர் அரசு பரமேசுவரன், அமைப்பாளராக தில்லை சிவக்குமார் ஆகியோர் செயல்பட்டு வருகின்றனர்.

கம்பன் விழா

ஆண்டுதோறும் மார்கழி மாதத்தில் கம்பன் விழா நடைபெறுகின்றது. பகவத்கீதையில் 'மாதங்களில் நான் மார்கழியாக இருக்கிறேன்' என்கிறார் திருமால். அதனால் திருமாலின் அவதாரமான இராமனின் சிறப்புகளை உணர்த்தும் இராமாவதாரத்தை எழுதிய கம்பருக்கு மார்கழி மாதத்தில் விழா நடத்தப்படுகின்றது. கம்பராமாயணம் எனப் பொதுவாக வழங்கப்பட்டாலும் கம்பர் தம் காப்பியத்தை இராமாவதாரம் என்றே பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நடையில் நின்று உயர்நாயகன் தோற்றத்தின்

இடைநிகழ்ந்த இராம அவதாரப் பேர்த்

தொடை நிரம்பிய தோம்அறு மாக்கதை (கம்பராமாயணம் - பாயிரம்)

அ) தொடக்க காலம்

நாமக்கல் மலையின் அருகிலிருக்கும் குளக்கரை ஓரத்தில் தொடர்ந்து பத்து நாட்கள் கம்பன் விழா நடைபெறும். குறித்த காலத்தில் நிகழ்ச்சியைத் தொடங்கி நிறைவு செய்தல் எனும் நேர மேலாண்மை தவறாமல் பின்பற்றப்படும். இவ்விழாவில் இலக்கியவாதிகள் பலரை அழைத்து சிறப்பு சொற்பொழிவுகள் நடத்தப்பட்டன.

ம.பொ.சிவஞானம், கி.வ.ஜகந்நாதன், திருமுருககிருபானந்தவாரியார் சுவாமிகள், அ.ச.ஞானசம்பந்தன், ரசிகமணி டி.கே.சிதம்பரநாதர், கி.ஆ.பெ.விசுவநாதம் முதலான பல அறிஞர்கள் நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் சார்பாக நடைபெற்ற கம்பன் விழாவில் கலந்து கொண்டு சொற்பொழிவாற்றி உள்ளனர். தங்களின் சொல்வன்மையால் கம்பனை மக்களிடம் சேர்க்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டனர். ஆடம்பரங்கள் அதிகமின்றி நடைபெறும் இவ்விழாவில் மக்கள் மண்தரையில் அமர்ந்து சொற்பொழிவுகளைக் கேட்டு மகிழ்வர்.

தமிழர்களின் வாழ்வியல் முறைக்கேற்ப எழுதப்பட்ட இராமாவதாரத்தைத் தமிழர்களின் பொக்கிஷம் என்றே கருதலாம். அத்தகு சிறப்பு வாய்ந்த நூலின் கருத்துகளைக் கவிச்சக்ரவர்த்தி கம்பரின் வாயிலாக மக்களிடம் கொண்டு சேர்த்த பெருமை இக்கழகத்துக்கு உண்டு.

40, 50 ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய காலத்தில் குறைந்த கல்வியறிவே பெற்ற மக்கள் கம்பன் விழாவில் கலந்து கொண்டமை கம்பரையும் அவரது இராமவாதாரத்தையும் பற்றிய இலக்கிய பதிவுகளை அறிந்து கொள்ளும் ஆர்வம் அவர்களிடம் இருந்ததை உணர்த்துகின்றது.

ஆ) இடைக்காலம்

மிகவும் சிறப்பாக செயல்பட்டு வந்த நாமக்கல் கம்பன் கழகம் இடைப்பட்ட காலத்தில் பத்தாண்டுகளுக்கும் மேலாக விழாக்கள் நடைபெறவில்லை. இடையில் ஏற்பட்ட தொய்வு நீங்கி தற்பொழுது செயல்படத் தொடங்கியது.

இ) தற்காலம்

கடந்த சில வருடங்களாக புதுப்பொலிவோடு மீண்டும் நாமக்கல் கம்பன் கழகம் செயல்பட்டு வருகின்றது. கம்பர் விருது வழங்கும் விழா எனும் பெயரில் இரு நாட்கள் சனு இன்டர்நேஷனல் ஹோட்டல், நளா ஹோட்டல் போன்ற இடங்களில் நடைபெறுகின்றது. இவ்விழாவில் முதல் நாள் விருது வழங்கும் நிகழ்வும் மறுநாள் பட்டிமன்றம் போன்ற சிறப்பு நிகழ்வுகளும் நடைபெறுகின்றன.

மாநில அளவில் பேச்சுப்போட்டிகள் நடத்தி அதில் முதன்மை பெறும் மாணவர்களை விழாவில் பேச்சாளராக பங்கேற்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தருகின்றது. குளக்கரையில் மிக எளிமையாக நடைபெற்று வந்த விழா தற்பொழுது கால மாற்றத்துக்கேற்ப வளர்ச்சி பெற்றுள்ளது.

விருதுகள்

இவ்விழாவில் ஆண்டுதோறும் கம்பர் விருது, கம்பர் மாமணி விருது மற்றும் துறைசார் வல்லுநர் விருதுகள் அளிக்கப்படுகின்றன.

அ) கம்பர் விருது - தமிழக அளவில் கம்ப இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கும் அறிஞர்களுக்கு இவ்விருது வழங்கப்படுகின்றது.

ஆ) கம்பர் மாமணி விருது - தொடர்ந்து 25, 30 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் திறம்பட கம்பன் கழகங்களை நடத்தி வரும் நிர்வாகிகளுக்கு இவ்விருது வழங்கப்படுகின்றது.

இ) துறைசார் வல்லுநர் விருதுகள் - இப்பிரிவின் கீழ் 5 விருதுகள் வழங்கப்படுகின்றன.

1. நற்றமிழ் நாயகர் விருது - தமிழ்ப்பணி
2. சமூக ஆர்வலர் விருது - சமூகப்பணி
3. வேளாண் வித்தகர் - விவசாயப்பணி
4. நல்லாசிரியர் விருது - ஆசிரியப்பணி
5. மனிதநேய மருத்துவர் விருது - மருத்துவப்பணி

செயல்பாடுகள்

அ) மாவட்ட அளவில் மாணவர்களுக்கான பேச்சுப்போட்டிகள் நடத்தி இளம்பேச்சாளர்களை உருவாக்குகின்றது; இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளில் பங்கேற்க வைத்து அடுத்த தலைமுறைக்கு இலக்கியத்தில் ஆர்வம் மேலிட செய்கின்றது.

ஆ) தமிழ் ஆர்வலர்கள், சமூக ஆர்வலர்கள், விவசாயி, மருத்துவர், ஆசிரியர் எனப் பல்துறை சார்ந்தவரின் அரும்பணிகளை ஊக்குவிக்கின்றது.

இ) ஆண்டுதோறும் கம்பன் விழா நடைபெறும் சமயத்தில் கம்பர் சார்ந்த நூல்கள், கம்பனைக் குறித்த ஆய்வு நூல்கள் வெளியிட வேண்டும் என முடிவெடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஈ) தொழில் முடக்கம் ஏற்பட்ட மக்கள் கலைஞர்களுக்கு நிதிஉதவி வழங்கி சிறப்பித்துள்ளது.

2019ம் ஆண்டின் கம்பர் விருது வழங்கும் விழா

- ஆசிரியராகவும் ஆன்மிக சொற்பொழிவாளராகவும் திகழ்ந்த சேலம் ருக்மிணி அம்மாள் கம்பர் விருது பெற்றார். இவர் கம்பராமாயணம் மற்றும் மகாபாரதத்தில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.
- புதுவை கம்பன் கழகச் செயலாளரும் சட்டப்பேரவை தலைவருமானவி. பி.சிவக்கொழுந்து கம்பர் மாமணி விருதுபெற்றார்.
- நற்றமிழ் நாயகர் விருதினைப் பெற்றவர் 1980களிலிருந்து முத்தமிழ் மன்றம் எனும் இலக்கிய அமைப்பை நடத்தி வரும் ச.க.நடேசன். புகழ் பெற்ற தமிழ் அறிஞர்களை நாமக்கல் அழைத்து வந்து சொற்பொழிவாற்ற வைத்துள்ளார்.
- சமூக ஆர்வலர் விருது பெற்றவர் ஓய்வு பெற்ற அஞ்சல் அதிகாரி S.R.சண்முகசுந்தரம். இவர் சிங்களாந்தப்புரத்தில் 55 ஏக்கர் பரப்பளவு கொண்ட ஏரியில் முளைத்திருந்த சீமைக் கருவேல மரங்களை அகற்றித் தூய்மைபடுத்திய பெருமைக்குரியவர்.
- வேளாண் வித்தகர் விருது பெற்றவர் நாமக்கல் மாவட்டத்து ராயர்பாளையம் கிராமத்தில் பேரிச்சம்பழம் சாகுபடி செய்யும் விவசாயி கே.கணேசன்.
- மனிதநேய மருத்துவர் விருது பெற்றவர் மோகனூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலை மருத்துவர் கே.ஜனார்தனன். இவர் மக்களிடம் பத்து ரூபாய் மட்டுமே பெற்றுக்கொண்டு வைத்தியம் செய்யும் மக்கள் மருத்துவர்.
- நல்லாசிரியர் விருது பெற்றவர் செவந்திபட்டி அரசு துவக்கப்பள்ளி தலைமையாசிரியர் ச.தங்கம்மாள். இவர் தம் பள்ளியில் மாணவர் சேர்க்கை குறைவாக இருக்கும் காரணத்தை அறிய வீடுகளுக்குச் சென்று பெற்றோர்களைச் சந்தித்து அரசு பள்ளிகளில் பேருந்துகள் இல்லாததால் சேர்க்கப்படவில்லை என அறிந்தார். தம் சொந்த செலவில் மாணவர்களின் வீட்டிற்கே சென்று அழைத்து வரும்படி வாகனம் ஏற்பாடு செய்து 700 மாணவர்களை அரசு பள்ளியில் சேர்த்தவர்.
- கம்பர் பெரிதும் போற்றியது ஸ்ரீராமன் பெருமையா? சிறையிருந்தாள் ஏற்றமா? என்ற தலைப்பில் கு.ஞானசம்பந்தத்தின் தலைமையில் பட்டிமன்றம் நடைபெற்றது.

கோவிட் பெருந்தொற்றின் காரணமாக 2020, 21ம் ஆண்டுகளில் விழாக்கள் நடைபெறவில்லை. 2022ம் ஆண்டுக்குப் பின் நாமக்கல் கம்பன் கழகம் முனைப்பாக செயல்பட்டு வருகின்றது.

முடிவுரை

இலக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு பலர் ஒன்று கூடி செயல்படுவதை

இலக்கிய அமைப்பு என உரைக்கலாம். கம்பராமாயணத்தின் மூலநூல் வடமொழி என்ற ஒரே காரணத்துக்காக அதை ஒதுக்காமல் அதிலிருக்கும் தமிழ் மரபுகள் நிறைந்த செய்தியைக் கம்பரின் வாயிலாக மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் கம்பன் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. காரைக்குடியில் வித்தூன்றிய கம்பன் கழகம் தமிழகத்திலும் உலகநாடுகள் பலவற்றிலும் மாபெரும் விருட்சமாய் வளர்ந்துள்ளது. மார்கழி மாதத்தில் பத்து நாட்கள் கம்பன் விழா நடத்தி வந்த நாமக்கல் கம்பன் கழகம் இடையில் சில காலம் செயல்படவில்லை. மீண்டும் தற்பொழுது கம்பர் விருது வழங்கும் விழா எனும் தலைப்பில் இரு நாட்கள் விழா நடைபெறுகின்றது. கம்பர் விருது, கம்பர் மாமணி விருது மற்றும் துறைசார் வல்லுநர் விருதுகள் (நற்றமிழ் நாயகர் விருது, சமூக ஆர்வலர் விருது, வேளாண் வித்தகர், நல்லாசிரியர் விருது, மனிதநேய மருத்துவர் விருது) வழங்கப்படுகின்றன.

துணைநின்ற நூல்கள்

1. இலக்கியக் கலை, பேராசிரியர் அ.ச.ஞானசம்பந்தன், 1981, திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், 154, டி.டி.கே சாலை, சென்னை - 18
2. இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டம் - புலவர்.த.அழகரசன், 1985, வளநரசுப் பதிப்பகம், 9, வெங்கட்டராமன் தெரு, தேனாம்பேட்டை, சென்னை - 600018
3. தகவலாளர் - அரசு பரமேசுவரன் தகவல் சேகரிக்கப்பட்ட நாள் - 2.2.22
4. கம்பராமாயணம், மூலமும் தெளிவுரையும், டாக்டர்.பூவண்ணன், 2005, 21 ராமகிருஷ்ணா தெரு, தி.நகர், சென்னை - 600017

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

கலைவாணி.ச, சிவபாலன்.ம, “ நாமக்கல் கம்பன் கழகத்தின் பணிகள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 24-31

Cite this Article in English

Kalaivani.S, Sivabalan M, “Functions of Namakkal Kampan Kazhagam”
Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp.
24-31

சீவகசிந்தாமணி வழக்காறு அடையாளங்கள்

Seevaga Chinthamani Litigator Signs

கீர்த்தனா. து, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, டாக்டர் என்.ஜி.பி.

கலை அறிவியல் கல்லூரி, கோவை

Keerthana.D, Assistant professor, Department of Tamil,

Dr.NGP Arts and Science College, Coimbatore

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0001-1151-984X>

DOI: [10.5281/zenodo.13955140](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955140)

Abstract

There is no doubt that the ancient Tamil society has been and continues to function with cultural patterns. Culture is the history of a race, food patterns, beliefs, customs, etc. It can be said that the signs are suppressed. The sign that conveys an idea is called a symbol. Such a symbol is also considered as a kind of culture. In Seevaga Chinthamani the study is to investigate the beliefs of the people of that time such as munnam and worshipping the deity, the custom of giving gold as a dowry for the marrying the women in the society and about custom of tribes in the society.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

பண்டைய தமிழ் சமூகமானது பண்பாடு முறைகளை கொண்டே இயங்கி வருவனவாகவே இருந்துள்ளது, இன்றளவும் தொடர்ந்து இயங்கி வருகின்றது என்பதில் எவ்வித ஐயமும் இல்லை. பண்பாடு என்பது ஒரு இனத்தின் வரலாறு, உணவு முறைகள், நம்பிக்கைகள், பழக்க வழக்கங்கள் போன்ற வழக்காறு அடையாளங்களை அடக்கி உள்ளது எனலாம். ஒரு கருத்தைத் தெரிவிக்கும் அடையாளம் குறியீடு எனப்படும். இவ்வாறான குறியீடும் ஒர் வகையான பண்பாடாக கருத்தப்படுகிறது. சீவகசிந்தாமணி கோவிந்தையார் இலம்பகத்தில் முன்னம், தெய்வத்தை வணங்குதல் போன்ற அக்கால மக்களின் நம்பிக்கைகளையும், குலம், பெண் வீட்டார் பெண்ணை திருமணமும் செய்து கொடுத்தும் பிறகு வரதட்சனையாக பொன்னும் கொடுக்கும் பழக்க வழக்க இருந்தமை குறித்து ஆராய்வதே இவ்வாய்வாகும்.

Keywords: Kappiyam, Seevagasinthamani, Folklore, Vazhakkaru, Faith, Prosodies

முன்னுரை

ஒரு நாகரிகம் வளர்ச்சியடைய பழக்க வழக்கம் நம்பிக்கை முதலானவை இன்றியமையாத ஒன்றாக இருந்து வருகிறது. ஒழுக்கம் தவறாது ஒரு மனிதன் சரியான

வழியில் நடக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் சில நம்பிக்கை முறைகளையும், பழக்கவழக்கங்களை கையாண்டு வந்தனர் நம் சமூக மக்கள். ஐம்பெரும் காப்பியகங்களுள் ஒன்றான சீவக சிந்தாமணி கோவிந்தையார் இலம்பகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட சில பழக்க வழக்க நம்பிக்கைகள் குறித்து எடுத்தியம்புவதே ஆய்வின் நோக்கமாக அமைகிறது.

பழக்க வழக்கம்

பழக்க வழக்கம் என்பது ஒரு சமுதாயத்தில் தொன்று தொட்டு பின்பற்றக் கூடிய சடங்கு முறைகளை குறிப்பாதாகும். சங்க கால கட்டங்களில் பழக்கம் என்ற சொல் பயன்பாட்டில் இல்லை, ஆனால் பழகி என்ற சொல்லை உபயோகித்து உள்ளனர். பழகி – விரும்பி செய்தல் என்று பொருள். வழக்கம் – தொடர்ந்து செய்தல் என பொருள் படும். வழக்கம் என்ற சொல்லை தொல்காப்பியர்,

“முந்நீர் வழக்கம் மகடுஉவோடு இல்லை” (தொல்காப்பியம் நூற்பா. 980)

என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு வழக்கம் என்ற சொல் தொடர்ந்து பின்பற்றக் கூடிய என்ற பொருளின் அடிப்படையில் அமைகிறது. எனவே, பழக்கவழக்கமானது ஒரு சமூகம் விரும்பி பின்பற்றக் கூடிய சடங்கு முறையாக எடுத்து கொள்ளலாம்.

நம்பிக்கை

பழங்காலம் தொடர்பு மக்கள் பல வகையான நம்பிக்கைகளை கொண்டு இருந்தன. காகம் கரைவது முதல் தெய்வத்தை வணங்குதல் வரை என பல நம்பிக்கை முறைகளை கொண்டு வாழ்ந்து வருகின்றனர். இந்நம்பிக்கைகள் பற்றி, “ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆயிரக்கணக்கான நம்பிக்கைகளின் குவியலாகக் காணப்படுகின்றான். நன்மைத் தேடும் மனிதன் பற்றுக்கோடாக நம்பிக்கை துணைநிற்கின்றது. கடலிலே அகப்பட்டுத் தவிக்கும் ஒருவனுக்குக் கையில் கிடைத்த சிறிய மறக்கட்டையும் தெப்பமாகத் தெரியும். அதுபோல் அலைக்கழிக்கப்படும் மனது, நம்பிக்கைகளைப் பற்றிக்கொள்ளும் பொழுது புத்துணர்ச்சி பெறுகிறது.”

ஒரு மனிதனின் நம்பிக்கையானது மனதினை மகிழ்ச்சியடைய செய்கிறது என்பதனை எப் பாக்கியமேரியின் கூற்று மூலம் அறிய முடிகிறது.

முன்னம்

முன்னம் என்றால் குறிப்பு என்று பொருள்படும். இதனை நாற்கவிராச நம்பி இயற்றிய அகப்பொருள் விளக்கமானது,

“இன்னார்க் கின்னுழி இன்னது பயக்குமெனும்

முன்னம் தருவது முன்ன மாகும்” (அகப் பொருள் விளக்கம்)

என்று குறிப்பிடுகிறது. திருக்குறளில்,

“தண்ணற் துறைவன் தணற்தமை நம்மினும்

முன்னம் உணர்ந்த வளை” (திருக்குறள்.1277)

முன்னம் – முன்னர் என்று திருவள்ளுவர் கையாண்டு உள்ளார். தலைவனின் பிரிவினை உணர்த்தும் வகையில் தலைவியின் கை வளையல்கள் முன்னரே கழன்றன என்பதைக் குறிப்பிடுகின்றன.

பின்னர் நடக்கக்கூடிய நிகழ்வுகளை முன்னரே அறியும்படி கூறுவதாகும். இதனை சீவக சிந்தாமணியில்,

“சொன்ன வாயுளே ஒருவன் புட்குரல்

முன்னம் கூறினான் முது உணர்வினான்” (சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையார் இலம்பகம்)

என்று குறிப்பிடுகிறது.

பறவையின் ஒலிக்குறிப்பினை வைத்து, பின்னர் நடக்கவிருக்கும் நிகழ்வினை முன்னரே கணித்து முதியோன் ஒருவன் கூறினான். இஃது ஒரு வகையான நம்பிக்கையாக இருந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

தெய்வத்தை வணங்குதல்

நல்ல காரியங்கள் செய்ய தொடங்குவதற்கு முன் கடவுளை வழிபட்ட பின்னர் அச்செயலை செய்ய தொடங்குவர். அதேப் போல் சங்க காலத்தில் உள்ள அரசர்கள் போருக்கு செல்வதற்கு முன் தெய்வத்தை வேண்டினால் போரில் நிச்சயம் வெற்றிக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையினை,

“நீடோனான் வெற்றிகொள்கென

நின்ற மண்டை வலனுயரின்

கூடரைப் புறங்காணும்

கொற்றவை நிலை யுரைத்தன்று“ (புறப்பொருள் வெண்பா மாலை, பாடல் எண். 40)

கொற்றவையின் சிறப்புகளை கூறி துதித்து, அவளின் அருளினை பெற்று போருக்கு செல்வர் என்று புறப்பொருள் வெண்பாமாலை குறிப்பிடுகிறது.

“தொண்ட கப்பறை துடியோடு ஆர்த்துளழ

வீண்டு தெய்வதம் வணங்கி வெல்க” (சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையார் இலம்பகம்)

மேற்குறிப்பிட்ட பாடல் வரிகளின் மூலம் சீவகசிந்தாமணியில் தெய்வத்தை (கொற்றவை) வணங்கியதன் வழி வெற்றிக் கிடைக்கும் என்னும் நம்பிக்கையில் அவர்கள் ஆநிரைகளை கவரச் சென்றனர்.

குலம்

திருமணச்சடங்கு முறைகள் பெரும்பாலும் ஒரு குலம் சார்ந்த பழக்கவழக்கங்களை அடிப்படையாக வைத்தே அமைகின்றன. சங்க காலங்களில் ஒருவன் ஒன்றுக்கு

மேற்பட்ட திருமணங்களை மேற்கொள்வான். அப்படி இரண்டு மூன்று திருமணம் செய்யும் போது முதல் திருமணமானது ஒரே குலத்தை சார்ந்த பெண்ணுடன் தான் இருக்க வேண்டும் என்பதை,

“பொன்னிழை மகளிர் ஒவ்வாதவரை

முன் புண்ணர்தல் செல்லார்”
இலம்பகம்)

(சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையார்

எனச் சீவக சிந்தாமணி கூறுகிறது. சீவகன் தன் குலம் இல்லாத கோவிந்தையாரை திருமணம் செய்ய மனம் இல்லாமல் தன் நண்பனுக்கு திருமண செய்து வைத்தல் மூலம் குலம் குறித்த பழக்க வழக்கம் இருந்தமையை அறிய முடிகிறது.

வரதட்சணை

இந்திய அரசியல் சட்டங்கள் படி வரதட்சணை கொடுப்பதும் குற்றம் பெறுவதும் குற்றம் என கருதப்படுகிறது. ஆனால் இன்றளவும் வரதட்சணை பெரும் பழக்கம் வழக்கமாக இருந்து வருகிறது. காலங்கள் மாற்றினாலும் ஒரு சில பழக்க வழக்கங்கள் மாறுவது இல்லை என்பதை சீவகசிந்தாமணி காப்பியத்தில்,

“நலத்தகை அவட்கு நாகுஆன் ஆயிரத்து இரட்டி நன்பொன்

இலக்கணப் பாவை ஏழும் கொடுத்தனன் போக...”

(சீவகசிந்தாமணி, கோவிந்தையார் இலம்பகம்)

கோவிந்தையாரை திருமணம் செய்ய கோவிந்தையாரின் தந்தை பதுமுகனுக்கு இளம் பசுக்கள் இரண்டாயிரம் மற்றும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட ஏழு பாவைகளும் சீராக (வரதட்சணை) கொடுத்தார்.

முடிவுரை

சீவகசிந்தாமணியில் கோவிந்தையார் இலம்பகத்தில் இடம் பெற்று உள்ள பழக்க வழக்கம் நம்பிக்கைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. அந் நாட்டு மக்கள் பின் பற்றிய நம்பிக்கைகள், சீவகன் பின் பற்றிய குல ஒழுக்கம் போன்றவை தமிழரின் பண்பாடு முறையை எடுத்தியம்ப உதவியது. இருபத்தி ஒன்றாம் நூற்றாண்டில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டு இருந்தாலும் பழக்க வழக்கம் நம்பிக்கைகள் முதலானவை மாறாத ஒன்றாக இருக்கிறது.

துணை நூற்பட்டியல்

1. துரை. ராசாராம், சீவகசிந்தாமணி விளக்கவுரை, முல்லைநிலையம், சென்னை.
2. திரு.கா.நா.கோவிந்தராச முதலியார், தென்னிந்திய சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்பு கழகம், சென்னை.
3. ச.திருஞானசம்பந்தம், தொல்காப்பியம் (பொருளதிகாரம்), கதிர் பதிப்பகம், திருவையாறு.

4. பாக்கியமேரி, தமிழர் பண்பாடும் பயன்பாடும், அநிச்சிமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை.
5. எஸ்.எஸ்.ஷாஜஹான், திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையுடன், நேஷனல் பப்ளிகேஷன்ஸ், சென்னை.

References

1. Durai.Rasaram, Seevaga Chinthamani vilakka urai, mullai nilayam, Chennai.
2. Thiru.Ka.Na.Govindharasa Mudhaliyar, Thennindiya saiva siddhantha noor pathippu kalagam, Chennai.
3. Sa.Thirunanasamatham, Tholkappiyam Porulathikaram, Kathir Pathipagam, Thiruvaiyaru.
4. Bakiyarnary, Tamilar panpadum payanpadum, Anichimila Padhippagam, Chennai.
5. S.S.Shajahan, Thirukkural Parimelazhakar Uraiyudan, National Publications, Chennai.

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

கீர்த்தனா. து, “சீவகசிந்தாமணி வழக்காறு அடையாளங்கள்” புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 32-36

Cite this Article in English

Keerthana. D, “Seevaga Chinthamani Litigator Signs” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp. 32-36

செவ்விலக்கியங்களில் வரலாற்றுத் தரவுகள்

Historical data on Sangam Literature

வளர்மதி. வே, உதவிப்பேராசியர், தமிழ்த்துறை,

வேளாளர் மகளிர் கல்லூரி (தன்னாட்சி), ஈரோடு - 12

Valarmathi.V, Assistant Professor, Department of Tamil,

Vellalar College for Women (Autonomous), Erode-12

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0003-8802-1593>

DOI: [10.5281/zenodo.13955156](https://doi.org/10.5281/zenodo.13955156)

Abstract

Literature is created to enlighten and inspire. Literature can be a work of fiction or the social experiences of the creator. Therefore, there are differences of opinion on the extent to which the events and messages found in a creator's work are true. There are two different views on whether the messages conveyed by literary works should be considered to reflect the political, social, cultural history or intellectual maturity of a society or whether it is better to dismiss them as mere fictions.

The Tamil Sangam literature, which is considered as classical literature, also serves as historical evidence for the historians writing the history of the Sangha period. Historical records of hundreds of kings of the Sangam period and small land kings are found not only in external literature but also in internal literature. In general, some historians and critics assert that poetic literature cannot be used as historical sources and dismiss Sangha history based on these evidences as baseless.

The PaditruPatthu collection about the Chera kings, which is considered to be a collection of heroic hymns, are books that describe the heroic deeds of the kings of the Sangam period. Books such as Patuppattull and Aartuppa books and books like Pattinapalai are historical treasures. Apart from this, it is surprising that books such as Agananuru, a collection of internal hymns, also contain a lot of historical reference to the Sangam period. Strategies such as narrating historical events as parables and as metaphors are dealt with in these songs.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

இலக்கியங்கள் அறிவூட்டவும் உணர்வூட்டவும் படைக்கப்படுகின்றன. இலக்கியங்கள் கற்பனைப்படைப்பாகவோபடைப்பாளியின் சமூக அனுபவங்களாகவோ

இருக்கலாம். அதனால் ஒரு படைப்பாளியின் படைப்பில் காணும் நிகழ்வுகள், செய்திகள் யாவும் எத்தளவிற்கு உண்மையின் பாற்பட்டன என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன. இலக்கியப் படைப்புகள் தரும் செய்திகள் ஒரு சமூகத்தின் அரசியல் சமூக பண்பாட்டு வரலாற்றையோ அறிவு முதிர்ச்சியையோ பிரதிபலிக்கின்றன என்று கருதுவதா அன்றி வெறும் கற்பனைப் புனைவுகள் என்று அவற்றை ஒதுக்கி விடுதலே நன்றெனக் கருதுவதா என்று இரு வேறு கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

செவ்வியல் இலக்கியங்களாகக் கருதப்படும் தமிழ்ச்சங்க இலக்கியங்கள் சங்க கால வரலாற்றை எழுதும் வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளாகவும் விளங்குகின்றன. நூற்றுக்கணக்கான சங்க கால மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள் பற்றிய வரலாற்றுக்குறிப்புகள் புறத்திணை இலக்கியங்களில் மட்டுமில்லாமல் அகத்திணை இலக்கியங்களிலும் இடம் பெறுகின்றன. பொது நிலையில் சில வரலாற்று ஆசிரியர்களும் விமர்சகர்களும் கவிதை இலக்கியங்களை வரலாற்று ஆதாரங்களாகக் கொள்வதற்கில்லை என்று உறுதிபடக்கூறி, இச்சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்படும் சங்க வரலாற்றினையும் அடிப்படையற்றவை என்று புறந்தள்ளுகின்றனர்.

சேர அரசர்களைப் பற்றிய பதிற்றுப் பத்து தொகுப்பும் வீரயுகப்பாடல் தொகுப்பெனக் கருதப்படும் புறநானூறும் சங்க கால மன்னர்களது போர் வீரம் கொடை இவற்றைக் கூறும் நூல்கள் ஆகும். பத்துப்பாட்டுள்ளும் ஆற்றுப்படை நூல்களும் பட்டினப்பாலை போன்ற நூல்களும் வரலாற்றுக் கருவூலங்களாகத் திகழ்கின்றன. இவையன்றி, அகநானூறு போன்ற அகத்திணைப் பாடல்களின் தொகுப்பான நூல்களும் சங்க கால வரலாற்றுக் குறிப்பினை ஏராளமாகக் கொண்டிருக்கின்றன என்பது வியப்பானதாகும். வரலாற்று நிகழ்வுகளை உவமையாகக் கூறுதல், பின்ணணியாகக் கூறுதல் போன்ற உத்தி முறைகள் இப்பாடல்களில் கையாளப்பட்டுள்ளன.

Keywords : மூவேந்தர், சமுதாயம், வரலாறு, பரணர், கொங்குநாடு, அதிகன், கோசகர், முன்னுரை

சங்க இலக்கியக் கவிஞர்கள் வாழ்வியலோடு நெருங்கிய தொடர்புடையவர்கள். நடப்பியலை மறந்துவிட்டு கற்பனை வானில் அவர்கள் சிறகடிப்பதில்லை. தாம் வாழும் நாடு, சமுதாயம், மக்கள் இவைகளோடு நெருக்கமாயிருப்பவர்கள். எனவேதான் அவர்கள் படைப்பது அகப்பொருள் பாடல்களானாலும் அவர்கள் காலத்து சமுதாய, அரசியல் பதிவுகளை அவற்றில் காண முடிகின்றது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முந்தைய வரலாற்றுப் பதிவுகள் அதிகம் கிடைக்காத தமிழ்ச் சூழலில் சங்க இலக்கியங்கள் பெரிதும் வரலாற்றுக் குறிப்புகளைக் கொண்டிருப்பது ஓர் அரிய நிகழ்வு ஆகும். பாத்திரக் கூற்றுகளில் அமைந்த அகப்பாடல்களில் புலவர்கள் உவமை, உருவகம், ஒப்பீடுகள் ஆகியவற்றைப் புனைந்தபோது, அவர்களுக்கு நன்கு தெரிந்த புறத்தகவல்களான நகரங்கள், பட்டினங்கள், அரசர்கள், ஊர்கள், கதைப் பாடல்கள், வரலாற்றுச் செய்திகள், போர்கள், வெற்றிகள், இதிகாசத் துணுக்குகள் முதலியவற்றை அகப்பாடல்களில் இடம்பெறச்செய்தார்கள். பரணர், மாமூலனார், நக்கீரர் போன்ற புலவர்கள் இவற்றைத் திட்டமிட்டே செய்தார்கள். பெரும்பாலும் இத்தகு புறத்தகவல்கள் உவமைகள்

வாயிலாகவே பதிக்கப்பெற்றன.

அகநானூற்றில் வரலாற்றுப்பாடல்களில் மூவேந்தர் மரபு

தொல்காப்பியர் காலத்திற்கு முன்பே மூவேந்தர் ஆட்சி அமைப்பு நிலை பெற்றுவிட்டதை,

“வண்புகழ் மூவர் தண்பொழில் வரைப்பு” (தொல்.பொருள். 384)

என்னும் கூற்றால் அறியலாம். மூவேந்தரைக் குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர் சேர, சோழ, பாண்டியர் எனக் குறிப்பிடாமல் அவர் தம் மாலையினைப்

“போந்தே வேம்பே ஆரென வருஉம்

மாபெருந் தாணையர் மலைந்தபூவும்” (தொல்.பொருள்.63)

எனக் கூறுகின்றார். மாலைக்கு உரிமையுடைய சேர, சோழ, பாண்டியர் என உணர்ந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. அகநானூறும் சேர, சோழ, பாண்டியரை மூவர் எனப் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றன. தமிழ் செழு மூவர் (அகம்.31:14) இதில் மூவர் என்று சேர, சோழ, பாண்டியரே குறிக்க வந்துள்ளது தெளிவாகின்றது.

சேரர்

வேந்தர் குடிபெருமையைச் சுட்டுவதற்கு அவரின் குலப்பழமையை இறைமையோடு குவித்து வழங்குவது மரபாக இருந்திருக்கின்றது. சோழரை ஆரிய மரபினர் என்றும் சந்திர மரபினர் என்றும் இலக்கியங்கள் இயம்புகின்றன.

அன்னி

“அன்னி குறுக்கைப் பறந்தலை, திதியன்

தொல் நிலை முழுமுதல் துமியப் பண்ணி” (அகம். 45: 9-10)

அன்னி என்பான் குறுங்கையின் கண்ணுள்ள போர்க்களத்தில் திதியன் என்பனாது புன்னைமரத்தின் பெரிய அடியை வெட்டி வீழ்த்தித் துண்டுகளாகிய பொழுது அவன் புகழைப் பாடி பரவிய கூத்தர் இன்னிசை முழக்கம் செய்தனர் என்ற குறிப்பு அகநானூற்றில் காணப்படுகிறது.

பிட்டன்

“ஆனா நறவின் வண் மகிழ், பிட்டன்

பொருந்தா மன்னர் அருஞ்சமத்து உயர்ந்த” (அகம். 77:16-17)

மேற்கண்ட வரியின் வழி, சேரனின் படைத்தலைவனும், வளைந்த வில்லினைத் தன் பெரிய கையிற் கொண்டவனும், தள்ளினது களிப்பினை மிக விருப்பவழுமான பிட்டன் மன்னன் என்பவன், அடுத்த வேல் பகைவர்களுக்கு துன்பத்தைத் தரும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

“நசையின் வாழ்நார்க்கு நன்கலம் கரக்கும்

பொய்யா வாய்வாள், புனைகழல், பிட்டன்”

(அகம்: 14: 11-12)

பிட்டன் என்பான் பழியற்ற போரில் வல்ல சேரனின் படைத்தலைவன் பரிசில் பெறும் வேட்கையுடன் வாழ்விற்குச் சிறந்த அணிகலன்கள் மிகுதியாகக் கொடுப்பவன். வெற்றிக்கும் தப்பாத வாட்படையும், வீரத்திற்கும் வெற்றிக்கும் கட்டப்பட்ட கழலினையும் உடையவன் அவனது குதிரைமாலை மேகம் தவழ்கின்ற உயர்ந்த சிகரத்தையுடையது.

சோழன் – பெரும்பூட் சென்னி

இவனைப் பற்றிய செய்தி அகநானூற்றில் ஒரு பாடலில் இடம்பெற்றுள்ளது.

“..... திண்தேர்க் கணையன் அகப்படக் கழுமலம்

தந்த பிணையன் கண்ணிப் பெரும்பூட் சென்னி”

(அகம்.4: 12-14)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலில் குடவாயிற் கீரத்தனர், மலர்மாலைத் தலையில் சூடிய பெரும் பூட்சென்னி என்னும் சோழமன்னன், சேரனுக்கு உரிய கழுமலம் என்னும் ஊரை முற்றுகையிட்டு அதன் பகுதிகளை அழித்தான் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். கிள்ளிவளவன்

“வளம்கெழு சோழர் விளங்கு படைநெறி

நிலங்களை வெஃகிய பொலம் பூண் கிள்ளி”

(அகம். 205: 9-10)

என அகநானூற்றில் நக்கீரர் என்னும் புலவர், கோசமுடைய படைகளைக் கொன்று நூழிலாட்டி, அவருடைய நிலத்தைக் கைக்கொள்ள விரும்பினான் கிள்ளி வளவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தித்தன்

பரணர் என்னும் புலவர்,

“மழைவளம் தருஉம் மாவண் தித்தன்

பிண்ட நெல்லின் உறந்தை ஆங்கண் ”

(அகம்: 6: 4-5)

உறையூரில் இருந்து ஆட்சி புரிந்து வருபவன் சோழ மன்னன் தித்தன் இவனுடைய நாட்டின் மழை வளம் மிகுந்திருப்பதனால் நெல்வளம் மிகுந்து காணப்படும் என்று கூறியுள்ளார்.

“நொச்சி வேளத்தித்தன் உறந்தைக்

கல்முதிர் புறங்காட் டன்ன ”

(அகம்: 226: 13-14)

என்ற அகநானூற்றுப்பாடலில் தன்னுடைய தலைநகரால் உறையூரில் உள்ள காட்டில் கற்கள் மிகுந்துள்ள காவற்காடு போன்று காணப்படும் என்று இவனைப் பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. பாண்டியர்

சேர, சோழ வேந்தரின் தலைநகரங்களை விட பாண்டியரின் மதுரையும், கொற்கையும் சிறக்கப் பேசப்படுகின்றன. பாண்டிய நாட்டு பேரூர்களில் மதுரையைப்

போல் கொற்கையும், சிறப்புற்று விளங்கியது. இக்கொற்கைப்பட்டினத்தே இலக்கியங்கள் பலவாறு சிறப்பித்துள்ளன. அறம் பிறப்புது பாண்டியர் கொற்கையைக் காத்து வந்தனர் என்பதை,

“மறப்போர் பாண்டியர் அறதிற்காக்கும்

கொற்கை”

(அகம்: 27: 8-9)

என அகநானூறு புகழ்வதால் அறியலாம். அகநானூற்றில் பாண்டியர்கள் மாறன், தென்னவன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பசும்பூண் வழி

இவனைப் பற்றிய செய்திகள் நற்றிணையில் (ழ௦௮) ஒரு பாடலும், அகநானூற்றில் ஒரு பாடலும் இடம் பெற்றுள்ளது. மதுரை மருதன் இளநாகனார் என்னும் புலவர்,

“..... என்னார் ஒருபுறம் கண்ட தாள்தோய்

தடக்கை வெல்போர் வழி”

(அகம். 312: 10-12)

பகைவர் தனக்கு அஞ்சி ஓடும்போது அவருடைய முதுகைப் பார்த்த முழங்காலைத் திண்டுகின்ற பெரியகையினையும், அப்பகைவரைத் தோற்கடிக்கும் வல்லமை கொண்ட போர்த்தொழிலையும் உடையவன் வழி என்னும் பாண்டிய மன்னன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பசும்பூண்பாண்டியன்

பரணர் என்னும் புலவர், வில்கொழுத்தானைப் பசும் பூண் பாண்டியன், தன் வெற்றியை கொண்டாடும் பொருட்டு, தன்னுடைய கொடிகளை உயர்த்திப்பிடித்தான் என்ற செய்தியினைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“.....பொருநர்

செல்சமம் கடந்த செல்லா நல்லிசை

விசும்பினர் வெண்குடைப் பசும்பூண் பாண்டியர்

பாடுபெறு சிறப்பின் கூடல்அன்ன ”

(அகம். 213: 10-13)

என்ற அகநானூறு பாடலில் வெண்கொற்கள் கொடையினையும், அணிகலன்களையும் கொண்ட பசும்பூண் பாண்டியன் மதுரை நகரில் இருந்து ஆட்சி புரிந்தான்.

“வாடாப் பூவின் கொங்கர் ஒட்டி

நாடுபல தந்த பசும்பூண் பாண்டியன் ”

(அகம். 251 : 4-5)

என்ற பாடலில் நக்கீரர், பொற்பூவினை அணிந்து தன்னோடு போர் செய்ய வந்த கொங்கர்களை புறம்காட்டச் செய்து நாடு பலவற்றைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். பசும்பூண் பாண்டியர் என்ற பாண்டிய மன்னனைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன்

“பரணர் என்னும் புலவர்,

..... மண் தார்

மையணி யானை மறப்போர்ச் செழியன்

பொய்யா விழவின் கூடற்பறந்தலை”

(அகம்.116: 12-14)

மலந்த பூமாலையும் கைக்கொண்டு அழகு செய்த பாணையையும் மிகுந்த போர்த் தன்மையினை தன் தொழிலாகக் கொண்டவன் பாண்டியன் நெடுசெழியன் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார்.

குறுந்தொகையில் மன்னர்கள்

கோசர்களும் நன்னனும்

'கோசர்' என்ற குடியினர் பற்றிச்சங்க இலக்கியங்களில் நிறைய குறிப்புகள் உண்டு. நாலூர் கோசர் (குறுந். 15), ஒன்று மொழி கோசர் (குறுந். 73) என்றெல்லாம் இவர்கள் குறிக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் ஒரு குழுவாக இயங்கினார்கள். இவர்கள் காலத்தில் வாழ்ந்த மா மரத்தைக் காவல் மரமாகக் கொண்ட, 'பெண் கொலை புரிந்த' (குறுந். 292) என்று புலவர்களால் பழிக்கப்பட்ட நன்னன் என்ற மன்னனோடு தம் குடிப்பெண்ணைக் கொலை புரிந்த சம்பவத்தால் கோசர்களுக்குப் பகை ஏற்பட்டது. தங்கள் குடிப்பெண்ணை அநியாயமாகக் கொன்ற நன்னனைப் பழி தீர்க்கக் கருதிய கோசர்கள் செய்தி சூழ்ச்சியைப் பின்வரும் தெரிவிக்கின்றது.

நன்னன்

“நறுமா கொன்று ஞாட்பில் போக்கிய

ஒன்றுமொழிக் கோசர் போல

வன்கட் சூழ்ச்சியும் வேண்டுமால் சிறிதே”

(குறுந். 73)

பரணரின் இப்பாடல் கோசர், நன்னன் இவர்களின் பகையால் விளைந்த வரலாற்றுச் சம்பவத்தைச் சுருக்கமாகப் பதிவு செய்கிறது.

ஆதிமந்தி

பரணரின் பல அகநானூற்றுப் பாடல்களின் வழி ஆதிமந்தி, ஆட்டனத்தி வரலாற்றுக் கதை அகப்பாடல்களில் பேசப்படுகிறது. ஆட்டனத்தி கதையின் ஒரு பகுதி குறுந்தொகையில் இடம்பெறுகிறது.

“மள்ளர் குழீஇய விழவி னானும்

மகளிர் தழீஇய துணங்கை யானும்

யாண்டும் காணேன் மாண்தக் கோனை”

(குறுந். 31)

பரணர் கூறும் வரலாற்றுக் கதையின் ஒரு பாத்திரமான ஆதிமந்தியே பாடுவதாக

அமைந்த இப்பாடல், ஆட்டனத்தியைத் தேடி காவிடிக் கரை முழுதும் தேடிய சம்பவத்தைப் பதிவுசெய்கிறது

அதிகனும் கொங்கரும்

“பசும்பூட் பாண்டியன் வினைவல் அதிகன்

களிற்றொடு பட்ட ஞான்றை

ஒளிறுவாட் கொங்கர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே”

(குறுந். 393)

பரணரின் இப்பாடல் கொங்கரின் ஆர்ப்பரிப்பைப் போல அலர் இருந்தது என்று குறிப்பிடும் இடத்தில் வரலாற்றுச் செய்தி ஒன்றைப் பதிவு செய்கிறது.. பசும்பூட் பாண்டியன் கொங்கரை அழிக்க அதிகன் என்ற படைத்தலைவனை ஏவினான். பறந்தலை என்னுமிடத்தில் நடந்த போரில் போர்த்தொழில் வல்ல அதிகன் வாட்படை மிக்க கொங்கரால் களிற்றின் மிசை இருந்தவண்ணமாய் கொல்லப்படுகிறான். அதிகன் இறந்தபோது கொங்கர்கள் மிகுந்த ஆராவாரம் செய்து தங்கள் வெற்றியைக் கொண்டாடினார்கள் என்பது வரலாற்றுச் செய்தி. குறுந்தொகையின் பல பாடல்களில் இவ்வாறு அலருக்கு உவமையாகப் பல்வேறு புறச்செய்திகள் இடம்பெறுவது கவனத்திற்குரியது.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி

தமிழ்நாட்டை ஆண்ட வேளிர் பரம்பரையில் அதியமான் மரபினர் சிறப்பிடம் பெற்றவர்கள். இம்மரபில் வந்த அஞ்சியை எழினி என்றும் சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டிக் கூறும். அவ்வையார் அதியமானோடு நெருங்கிய நட்பு பூண்டு விளங்கினார். தாம் பாடிய குறுந்தொகைப் பாடலொன்றில் தலைவியின் உறக்கமின்மையைக் குறிப்பிட விரும்பும் ஒளவையார்,

“ஓவாது ஈயும் மாரி வண்கைக்

கடும்பகட்டு யானை நெடுந்தேர் அஞ்சி

கொன்முனை இரவூர் போலச்

சிலவா குகநீ துஞ்சு நாளே”

(குறுந். 91)

எப்பொழுதும் இடைவிடாது கொடுக்கும் மேகம் போன்ற கைவண்மையினை யுடைய கையினையும் விரைந்த செலவினையுடைய யானைப்படையினையும் நீண்ட தேர்ப்படையினையும் கொண்டுள்ள அதியமான் அஞ்சியைப் பற்றிய அச்சத்தை ஏற்படுத்தச் செய்யும் இரவினையுடைய ஊரில் உள்ளாரைப் போல நீ தூங்கும் நாட்கள் சிலவாகுக என்று உவமை வாயிலாக அதியமானின் கொடைச்சிறப்பையும் யானைப்படை தேர்ப்படைகளின் சிறப்பையும் வீரச்சிறப்பையும் பதிவுசெய்கிறார்.

புறநானூற்றில் கொங்குநாட்டு வரலாறு

சங்க காலத்திலிருந்தே கொங்கு நாடு தனி நாடாக விளங்கியதாலும் அதனையடுத்திருந்த சேர, சோழ, பாண்டிய நாடுகள் பேரரசுகளாக

விளங்கியதாலும் அந்நாடுகளின் தாக்குதல்களுக்குக் கொங்கு நாடு தப்பவில்லை என்பதையும் அவர்தம் ஆதிக்கம் கொங்கில் இருந்தது என்பதையும் சங்க இலக்கியங்களால் அறிய முடிகிறது. சோழ மன்னன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கொங்கு நாட்டை வென்ற செய்தியைக் கோவூர் கிழார் பாடியுள்ளார்.

"கொங்கு புறம் பெற்ற கொற்ற வேந்தே" (புறம். 373)

என்று புறநாநூறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

சோழன் கிள்ளிவளவன் கொங்கு நாட்டுக் கருவூர்க் கோட்டையைத் தீயிட்டுக் கொளுத்திப் பெற்ற வெற்றியை மாறோக்கத்து நப்சலையார் பாடியுள்ளார். 'இமயத்தில் விற்கொடியைப் பொறித்தவன்' என்று புகழப்பட்ட சேரனை அவன் வென்றதை,

"இமயஞ் சூட்டிய ஏம விற்பொறி மாண்வினை நெடுந்தேர் வான்வன்
 தொலைய வாடா வஞ்சி வாட்டுநின் பீடுபெழு நோன்தாள்" (புறம். 39)

என்று பாடியுள்ளார்.

சோழன் கோச்செங்கணான் சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறையைக் கொங்குநாட்டுக் கழுமத்தில் வென்ற செய்தியைப் பொய்கையரின் பாடலில் அறிய முடிகிறது. 'கொங்கரை அட்டகளம்' (களவழி.14) கவிரிநாடன் கழுமலம் கொண்ட நாள் (களவழி.38) என்றும் பாடியுள்ளார். பல்யானைச் செங்கெழுகுட்டுவன் கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றிய செய்தியை,

"ஆகெழு கொங்கர் நாடகப்படுத்த வேல்கெழு
 தானை அவருவரு தோன்றல்" (பதி. 3: 2)

என்று பாலைக்கவுதமனார் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பாண்டியருக்கும் கொங்கருக்குமிடையே பகைமை இருந்துள்ளதையும் அதன் விளைவான போரில் ஒரு முறை கொங்கர் பசும்பூண் பாண்டியனின் படையைத் தோற்கடித்ததையும் பாண்டியப்படையின் தலைவன் 'அதியன்' வீழ்ந்ததற்கு அவர் ஆர்ப்பரித்ததையும் குறுந்தொகையில் பரணர் குறிப்பிட்டுள்ளது.

"கூகைக்கோழி வாகைப் பறந்தலை பசும்பூட் பாண்டியன்
 வினைவலதிகள் களிரொடு பட்ட ஞான்றை
 ஒளிறுவாட் கொங்கர் ஆர்ப்பினும் பெரிதே" (குறுந். 393)

பசும் நண் பாண்டியன் கொங்கு நாட்டின் மீது போர் தொடுத்துக் கொங்கரை வென்றதையும் கொங்கு நாட்டைக் கைப்பற்றியதையும்,

"வாடாப் பூவின் கொங்கர் ஓட்டி நாடு பல தந்த பசும்பூட் பாண்டியன்"
 (அகம். 253)

அகநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

புறநானூற்றில் வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

அரசியல் வரலாறு

சங்கக் காலம் என்பது இனக்குழு வாழ்க்கை மறைந்து, பேரரசர்களின் ஆட்சி தோன்றக் தொடங்கியிருந்த காலமாகும். அதனால், புறநானூற்றில் இனக்குழுத்தலைவர்கள், குறுநில மன்னர்கள், பெருநில மன்னர்கள் ஆகியோருடைய ஆட்சி அதிகாரம் அரசியல் அமைப்பை வழி நடத்திச் செல்வதைக் காண முடிகிறது. மன்னனே உலகின் உயிர் போன்றவன் என்பதை 'மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்' (புறம்.117) என்ற புறப்பாடல் உணர்த்துகிறது.

கரிகாற்சோழனின் முன்னோர் கடல் கடந்து கப்பல் ஓட்டி மீண்டதை புறநானூறு (புறம்.66) கூறுகிறது. பருந்து ஒன்று புறாவை உண்பதற்காகத் துரத்தியது. புறா அடைக்கலமாக செம்பியன் காலடியில் விழுந்தது. அதைக் காக்க பருந்திற்கு தன் தசையை அறுத்துத் தந்தான் என்னும் செய்தியை 'தன் கைப்புக்க குறுநடைப் புறவின்' (புறம்.43) என்ற புறப்பாடல் எடுத்துரைக்கிறது. இதன் மூலம் மன்னர்கள் எளிய உயிர்களின் மீது அன்பு கொண்டிருந்த பண்பு புலப்படுத்தப்படுகிறது. சேர மன்னர்களுள் 'இந்திரன்' என்னும் பட்டப் பெயர் கொண்ட ஒருவன் வெளிநாட்டிலிருந்து கரும்பைக் கொண்டு வந்து தமிழகத்தில் பயிர் செய்தான். அவனுடைய மரபில் வந்த அதிய மான் நெடுமான் அஞ்சியைப் பற்றி 'அரும்பெறல் மரபின் கரும்பி வட்டத்து' (புறம்.99) என்ற பாடலும், அவனுடைய மகன் பொகுட் டெழினியைப் பற்றி 'கரும்பில் வட்டத்தோன் பெரும் பிறங் கடையே' (புறம்.392) என்ற பாடலும் எடுத்துரைக்கின்றன. பாரி (புறம்.109), எவ்வி (புறம்.24), எயினன் (புறம்.361), பிட்டங் கொற்றன் (புறம்.168), இருங்கோவேள் (புறம்.201), பேகன் (புறம்.141), அதியமான் (புறம்.91,95,99), ஓரி (புறம்.152), குமணன் (புறம்.160), விச்சிக்கோ (புறம்.200) ஆகிய குறுநில மன்னர்களைப் பற்றி புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது.

புறநானூற்றுக் காலத்தில் ஆரிய செல்வாக்கு தலை தூக்கி நின்றது. மன்னர்கள் தமிழர் பண்பாட்டைப் புறக்கணித்து, ஆரியர்களின் பழக்க வழக்கங்களுக்கு அடிமைப்பட்டுக் கிடந்தனர். வேள்வி (யாகம்) செய்வதைப் பெருமையாக மன்னர்கள் கருதினர். அதனால் தான் பாண்டியன் 'பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி' என்னும் பட்டப் பெயரை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தான். அதுவும் ஆரிய முனிவர்களைப் போல 'குடுமி' வைத்துக் கொள்வதில் மன்னர்கள் பெரு விருப்பம் கொண்டிருந்தனர். இருங்கோவேள் ('நீயே வடவால் முனிவன்', புறம்.20), பாண்டியன் பல்யாக சாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி ('இறைஞ்சுக பெரும நின் சென்னி', (புறம்: 6), கரிகாற் பெருவளத்தான் ('பெருவை நுகர்ச்சிப் பெருந்தூண் வேத வேள்வித் தொழின் முடித்து', (புறம். 224) ஆகியோர் ஆரியத் துறவியர்களின் செல்வாக்கிற்கு அடிமைப்பட்டிருந்ததை புறநானூறு காட்டுகிறது.

“இல்வழங்கு மடமயில் பிணிக்கும்

சொல்வலை வேட்டுவன் ஆயினன் முன்னே”

(புறம். 252)

என்னும் ஒரே ஒரு புறப்பாடல் மட்டுமே துறவைக் கண்டித்துப் பேசுகிறது. “வேத கால இலக்கியங்கள் துறவிகளின் பெருமையைப் பேச, சங்க இலக்கியத்தில் ஒன்றான புறநானூறு, வீரனாக இருந்து துறவியாக மாறிய ஒருவனின் துறவு வாழ்க்கையைக் கண்டு வருந்தி, மடமயில் பிணிக் கும் சொல்வலை வேட்டு வனாக இருந்து, பின் துறவியாக மாறிய அவனது நிலைக்கு வருந்திப் பாடுகின்றது” என்று கூறுவர். மன்னர்கள் ‘வீரம்’ என்ற பெயரில் பிற மன்னர்களோடு அடிக்கடி போரிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். போரில் தோற்ற மன்னனின் மகனை தேர்க்காலில் இட்டுக் கொல்லத் துணியும் (புறம்.46) அளவுக்கு அரசர்கள் இரக்கமற்றவர்களாகவும், போர் வெறியர்களாகவும் இருந்தனர். ‘நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும் அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்’ என்ற பாடலில் ‘அல்லது’ (தீமை) செய்யாமல் இருக்குமாறு புலவர்கள், மன்னர்களிடம் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்ளும் அளவிற்கு மன்னர்கள் செய்த தீமை அளவு கடந்து காணப்பட்டது.

கொங்கு நாட்டுக் குறுநில மன்னர்கள்

கொங்கு நாடு மூவேந்தர் ஆதிக்கத்திலும் பெரும்பாலும் சேரர் ஆதிக்கத்தின் கீழும் இருந்துள்ளது. கொங்கு நாட்டின் சிறு சிறு பகுதிகளைக் குறுநில மன்னர்கள் ஆண்டுள்ளனர். சங்கப் பாடல்களில் அவர்கள் பற்றிய குறிப்புகள் பல கிடைக்கின்றன. அதியமான், ஓரி, ஆய் அண்டிரன், குமணன், நன்னன், ஈந்தூர், கிழான், பாட்டங்கொற்றன் முதலான குறுநில மன்னர்கள் பற்றிய செய்திகள் கிடைக்கின்றன.

கொங்கு நாட்டின் வடபகுதியில் அமைந்திருந்த தகடுரை ஆண்டவன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி ஆவான். கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனான அவன் ஒளவைக்கு நெல்லிக்கனி ஈந்து அழியாப்புகழ் பெற்றவனாவான். அதியமானின், வீரம், வெற்றி, கொடைச்சிறப்பு, அருட்குணம், ஆட்சிச்சிறப்பு முதலானவற்றை ஒளவையார் தம் புறநானூற்றுப் பாடல்களில் (புறம். 87-101, 103,104) பதிவு செய்துள்ளார்.

கொங்கின் வடகிழக்குப் பகுதியில் அமைந்த கொல்லிமலையை ஆண்ட குறுநில மன்னனும் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவனுமாக ஓரி விளங்கினான். (புறம். 152, 153, 156) அவன் வில்லாற்றலைப் புறப்பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

"ஓங்கிருங் கொல்லிப் பொருநன்

ஓம்பா ஈகை விறல் வெய்யோன்"

(புறம். 152)

என்று அவன் குறிப்பிடப் பட்டுள்ளான்.

கொங்கின் தென் எல்லையாக அமைந்த பழநி மலைப்பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னன் ஆய் அண்டிரன் ஆவான். அவன் கடையெழு வள்ளல்களுள் ஒருவன். (புற.129) அவனது கொடைப் பண்பு புறநானூற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"தீஞ்சளைப் பலவின் மாமலைக் கிழவன்

ஆஅய் அண்டிரன் அடுபோரண்ணல்"

(புறம். 129)

என்று அவனது ஆற்றல் கூறப்பட்டுள்ளது.

குதிரை மலைப்பகுதியை ஆண்ட குமணன் மிகச் சிறந்த வள்ளல் ஆவான். 'பழந்தூங்கு முதிரத்துக்கிழவன் திருந்துவேல் குமணன்' (புற.159) என்று புறநானூறு அவனைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. 160, 161, 16.

குதிரை மலைப்பகுதியை ஆண்ட இன்னொரு தலைவன் பிட்டங்கொற்றன் ஆவான். அவன் சேரனின் படைத்தலைவனாக விளங்கிய பெருமைக்குரியவன். 'பொய்யா வாய்வாள் புனைகடிற்பிட்டன்' என்றும் 'திருந்து வேல் கொற்றன்' (புற. 171) என்றும் அவன் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். 'பொருநர்க்கு உலையா நின் வலன்' (புறம்.169) என்று அவனது வீரத்தைப் புறநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது.

கொங்கு நாட்டு 'ஈந்தூர்' பகுதியை ஆண்டவன் ஈந்தூர்கிழான் ஆவான். அவன் 'பாண்பசிப்பகைவன்' (புற.180) என்று போற்றப்பட்டுள்ளான். கொண்கானப் பகுதியை ஆண்ட குறுநில மன்னன் கொண்கனங்கிழான் அவனைப் பார்த்ததும் பாணர்தம் மண்டை 'கதிரவனைக் கண்டு நெருஞ்சி பூப்பது போல் மலரும்' என்று மோசிகீரனார் (புற.155, 156) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கொங்கு நாட்டுத் தொல்குடியினர்

தனிநாடாகக் கொங்குநாடு விளங்கியது. "பண்டைக்காலத்தில் அங்கு வாழ்ந்த மக்கள் இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வை மேற்கொண்டிருந்தனர். வேட்டையாடித் திரிபவராகவும் ஆநிரை மேய்ப்பவர்களாகவும் போர் மறவர்களாகவும் தம் வாழ்வை நடத்தி வந்தனர். அத்தகையோரான வேட்டுவர், வேளிர், தொங்கர், கோசர், மழவர் போன்ற இனத்தவர் கொங்கு நாட்டில் வாழ்ந்ததற்குச் சங்க இலக்கியங்கள் சான்றுகளாக உள்ளன"¹ அவர்கள் கால வளர்ச்சியில் சிறு சிறு பகுதிகளை ஆள்பவர்களாகவும் அரச மரபினராகவும் உயர்ந்தனர். அவர்களின் வீரம், வெற்றி, கொடை முதலான பல செய்திகளையும் சங்கப்பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன.

வேட்டுவர்

கொங்கின் மிகப்பழமையான குடிகளில் 'வேட்டுவர்' முதன்மையானவராவர். மனித இன வரலாற்றின் தொடக்க காலத் தொழிலாக வேட்டையே இருந்துள்ளது. பின்னர் நாகரிக வளர்ச்சியில் மேய்ச்சல், வேளாண்மை எனத் தொழில் மாறுபாடுகள் மனித சமுதாயத்தில் ஏற்பட்டன. அந்த வளர்ச்சிக் காலத்திலும் வேட்டைத்தொழிலையே தம் முழுமையான தொழிலாகக் கொண்டிருந்தோர் 'வேட்டுவர்' ஆவர். வேட்டுவர் பற்றியும் அவர்களது வேட்டைத் தொழில் பற்றியும் புறநானூற்றிலும் பிற சங்கப் பாடல்களில் குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. வேட்டைத் தொழிலை மேற்கொண்டு வாழும் வேட்டுவர் நிலையை,

"நடுநாள் யாமத்துப் பகலும் துஞ்சான்

கடுமாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவன்"

(புறம். 189)

பற்றிப் புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது. வேட்டுவர் எயினர் என்றும் சங்க இலக்கியங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர். கொல்லி

மலையை ஆண்ட வல்வில் ஓரியின் வேட்டைத் தொழில் சிறப்பாகக் கூறப் பட்டுள்ளது. அவன் வில்லிலிருந்து பாய்ந்த அம்பு யானையை வீழ்த்தி, புலியைக்கொண்டு, புள்ளிமானைச்சாய்த்து, காடுப்பன்றியைத்துளைத் அதற்குப்பால் புற்றினுள் இருந்த உடும்பில் தைத்ததைக்கண்ட பரணர்,

"வேட்டுவரில்லை நின்னொப்போர்" (புறம். 152)

என்று பாடியுள்ளார். கொடைக்கானல் மலை பண்டு 'கோடை மலை' என்று வழங்கப் பட்டது. அதனை ஆண்ட 'கடிய நெடு வேட்டுவன்' புறநானூற்றில்

"வெள்வீ வேலிக் கோடைப் பொருநன்" (புறம். 10)

என்று புகழப்பட்டுள்ளான். "வாள்வாயம்பிற் கோடைப் பொருநன்" என்று அகநானூறும் அவனைக் குறிப்பிட்டுள்ளது.

மழவர்கள்

கொங்கு நாட்டையாண்ட பழைய அரசு மரபினருள் ஒருவராக 'மழவர்' அறியப்படுகின்றனர். "சங்ககால மக்கள் இளத்தவருள் ஒரு பிரிவனாகக்கருதப்படும் மழவர்கள் என்பார் தருமபுரி மாவட்டம் உள்ளிட்ட பகுதிகளில் வாழ்ந்தவராவர். இம்மழவர் இனத்துச் சிற்றரசர்களே சங்ககால அதியமான் அரசுமரபினராவர்." ஒளவையார்,

"நீரக இருக்கை ஆழி சூட்டிய தொன்னிலை

மரபின் நின் முன்னோர்" (புறம். 99)

என்று அதியமானின் முன்னோர் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலிருந்து, மழவர் மேற்குக் கடல் பகுதியில் உள்ள தீவுகளிலிருந்து கொங்கு நாட்டிற்கு வந்திருக்க வேண்டும் என்று ஆய்வாளர் கருதுகின்றனர். இத்தீவுகளில் ஆண்டு முழுவதும் அதிக மழை பெய்வதால் மக்கள் இதனை 'மழைத்தீவு' என்று குறிப்பிட்டிருக்கலாம். அதுவே பின்னர் 'மழத்தீவு' என்று ஆகியிருக்கலாம். எனவே இத்தீவுகளினின்றும் கொங்கில் குடியேறியோர் 'மழவர்' என்று அழைக்கப்பட்டனர்.

"அமரர்ப் பேணியும் ஆவுதி யருத்தியும்

அரும்பெறல் மரபின் கரும்பிவன் தந்தும்" (புறம். 99)

"அரும்பெறல் அமிழ்தமன்ன கரும்பிவட் தந்தோன்" (புறம். 392)

என்னும் அடிகளிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்குக் கரும்பை அறிமுகப்படுத்தியவர்களே மழவர்தாம் என்ற செய்தியையும் அறியமுடிகிறது.

மழவர் மிகச்சிறந்த வீரராகவும் பேராற்றல் பெற்றவராகவும் இருந்தனர். எனவே அவர்கள் கொங்கு நாட்டை ஆண்டதுடன் முடிமன்னர் படைகளிலும் குறிப்பிடத்தக்க பங்காற்றியுள்ளனர்.

"ஒளிறிலங்கு நெடுவேல் மழவர்" (புறம். 88)

"எழுமரம் கடுக்கும் தாள்தோய் தடக்கை

வழுவில் வன்கை மழவர்"

(புறம். 90)

என்று மழவர்தம் வீரத்தைப் புறநானூறு குறிப்பிட்டுள்ளது. மழவர் அத்தகைய ஆற்றலினராக இருந்ததாலேயே அவர் மரபில் வந்த அதியமானைஒளவையார்,

"எம்முளும் உளனொரு பொருநன் வைகல்

எண்தேர் செய்யும் தச்சன் திங்கள் வலித்த காலன்னோனே" (புறம். 87)

என்று போற்றியுள்ளார். அவன் திருக்கோவலூரை வென்ற செய்தியை,

"முரண்மிகு கோவலூர் நூறி நின்

அரண்டு திகிரி ஏந்திய தோளே"

(புறம். 99)

என்று அவர் வியந்து பாடியுள்ளார்.

கொங்கர்

கொங்கு நாட்டு முதுகுடியினராகக் கொங்கர் சங்கப் பாடல்களால் அறியப்பட்டுள்ளனர். அம்மக்கள் வாழ்ந்த நாடு என்பதாலேயே அது 'கொங்கு நாடு' என வழங்கப்பட்டது. கொங்கர் 'ஒளிறுவாள் கொங்கர்' (குறுந். 393), 'ஆகெழு கொங்கர்' (பதி. 22), 'ஈரம்படைக் கொங்கர்' (பதி. 22) என்னும் சங்க இலக்கியத் தொடர்கள் அவர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளன.

வேளிர்

வேளிர் மைசூர் நாட்டின் துவார சமுத்திரம் எனப்படும் துவரைப் பதியினின்றும் கொங்கு நாட்டில் குடியேறி நிலைத்த பழமையான குடியினராவர். அகத்தியர் தென்னாடு வந்தபோது துவரைப் பதியினின்றும் வேளிரை அழைத்து வந்ததாக நச்சினார்க்கினியர் தொல்காப்பியப் பாயிர உரையில் தெரிவித்துள்ளார். "அவர் துவராபதிப் போந்து நிலங்கடந்த நெடுமுடியண்ணலின் வழிக்கண் அரசர் பதினெண்மரையும் பதினெண்குடி வேளிருள்ளிட்டாரையும் அருவாளரையும் கொண்டு போந்து காடு கெடுத்து நாடாக்கி" என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். பாரி மகளிரை மணந்து கொள்ள இருங்கோவேள் மறுத்ததால் அவனைக் கபிலர் கடிந்து கூறிய செய்தி புறநானூற்றில் கிடைக்கிறது.

"நும்போல் அறிவின் நுமருள் ஒருவன் புகழ்ந்த

செய்யுள் கழாஅத் தலையை இகழ்ந்ததன் பயனே" (புறம். 202)

'அரையம்' என்னும் நகரம் அழிந்ததாக அவர் அவனைக் கண்டித்துள்ளார். வேள்பாரி (புறம். 110), 'மாவேள் எவ்வி' (புறம். 24) முதலான வேளிர்குல மன்னர்களைப் புறநானூறு குறிப்பிடுகிறது.

கொங்கு நாட்டுப்புலவர்கள்

புறநானூறு, சங்ககாலக்

கொங்குநாட்டுப்புலவர்

பலரை

அறியத்

துணைசெய்கிறது. கூடலூர் கிழார் ஐங்குறுநூற்றைத் தொகுத்தவராவார். அவர் கொங்கு நாட்டின் மேற்கெல்லையான நீலமலையின் கூடலூரைச் சேர்ந்தவராவார். அவர் புறநானூற்றில் 229 ஆம் பாடல் உட்பட நான்கு சங்கப்பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். நீலமலையில் அமைந்துள்ள குன்னூர் பண்டைக்காலத்தில் 'குன்றூர்' என்று வழங்கப்பட்டது. புறநானூற்றில் 166 ஆம் பாடலைப் பாடிய குன்றூர் மகனார் கண்ணத்தனார் அவ்வூரினராவார். அவர் சங்கப்பாடல்களில் இரண்டினைப் பாடியுள்ளார். தருமபுரி மாவட்டம் பண்டைக்காலத்தில் 'தகடூர் நாடு' எனப்பட்டது. அப்பகுதியைச் சேர்ந்த பொன்முடியில் வாழ்ந்தவர் 'பொன்முடியார்' ஆவார். அவர் பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் மூன்று பாடல்கள் (புறம். 166,167,214) உள்ளன. ஈரோடு மாவட்டம் பவானி வட்டத்திலுள்ள 'பெருந்தலையூர்' என்னும் ஊரினர் பெருந்தலைச்சாத்தனார் ஆவார். அவர்பாடியனவாகப் புறநானூற்றில் ஆறு பாடல்கள் (புறம். 151, 164, 165, 205, 209, 294) உட்பட மொத்தம் ஒன்பது பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

நாமக்கல் மாவட்டம் இராசிபுரம் பகுதியைச் சேர்ந்த ஆலந்தூர் என்னும் ஊரினர் ஆலந்தூர் கிழார் ஆவார். அவர் புறநானூற்றில் ஐந்து பாடல்கள் (புறம். 34, 36, 69, 225, 324) உட்பட மொத்தம் ஏழு பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். குடவாயிற் கீரத்தனார் பல்லடம் பகுதியைச் சேர்ந்த 'கொடுவாய்' என்னும் ஊரினராக இருக்கலாம் என்று ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அவர் கொங்கு வேளாளர் மரபில் உள்ள 'கீரங்கூட்டம்' என்னும் குலத்தனராகக் கருதப்படுகிறார். அவர் பாடியனவாக புறநானூற்றில் 242 ஆம் பாடல் உட்பட மொத்தம் 14 பாடல்கள் பாடியுள்ளார்.

முடிவுரை

இலக்கியங்கள் தரும் செய்திகள் அக்கால வாழ்வை நமக்கு எடுத்துக்காட்டும். சங்க இலக்கியங்கள் வரலாற்றுக்கெட்டாத மன்னர் பெயர்களையும் செயல்களையும் வணிகத் தொடர்புகளையும் காட்டுகின்றன. பதிற்றுப்பத்து சேரர் வரலாற்று நூலாகவே அமைந்துள்ளது. பதிற்றுப்பத்தில் வரும் பதிகங்களே பிற்காலத்தில் மெய்க்கீர்த்திகள் தோன்றக் காரணமாயின. சங்க இலக்கியங்கள் தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த முடியுடை மூவேந்தரைப் பற்றியும் சிற்றரசர், குறுநில மன்னர், வீரர், ஆகியோரைப் பற்றியும் நாட்டு மக்களையும் அவர்கள்தம் வாழ்க்கைமுறை, வளம் வாணிபம், தொழில் முதலியன பற்றியும் பலப்படப் பேசுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

1. அகநானூறு மூலமும் உரையும்., ந.மு. வேங்கடசாமி நாட்டார் (தொகுப்பாசிரியர்), உருத்திரசன்மன் (தொகுப்பாசிரியர்), கௌரா பதிப்பகம், சென்னை. 2019.
2. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும்., இரா.இராகவையங்கார், கௌரா பதிப்பகம், சென்னை. 2016.
3. பதிற்றுப்பத்து மூலமும் உரையும்., டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் (ஆசிரியர்), டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை. 2011

௧. புறநானூறு மூலமும் உரையும்., டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் (ஆசிரியர்), டாக்டர் உ.வே.சாமிநாதையர் நூல்நிலையம், சென்னை. 2014

References

1. Akananuru source and text., N.M. Venkatasamy Nattar (Editor), Urutharasanman (Editor), Gaura Publishing House, Chennai. 2019.
2. Curriculum Source and Text., Ira.Iragavaiyengar, Gaura Publishing House, Chennai. 2016.
3. SourceandtextofPratishpattu.,Dr.U.V.Saminathayar(Editor),Dr.U.V.Saminathayar Library, Chennai. 2011
4. Purana hundred source and text., Dr.U.V.Saminathayar (Editor), Dr.U.V.Saminathayar Library, Chennai. 2014

தமிழில் இக்கட்டுரையின் மேற்கோள்

“புலம் : பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ், தொகுதி 4, இதழ் 4, அக்டோபர் 2024, பக். 37-51

Cite this Article in English

Valarmathi. V, “ Historical data on Sangam Literature” Pulam: International Journal of Tamilology Studies, Vol.4 Issue 4, 0October 2024, pp. 37-51